ΕΤΟΣ Δ'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 39

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ . . . . . Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 1 ἢ Δολλάρια 3

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ | ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1928

Ταχυδρ. καὶ τηλ. Διεύθυνσις : «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»
Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς) Ἀθῆναι

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : Μέτωνος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : Στοὰ Πάππου—Ἀθῆναι.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΧΑΛΑΣΗ Η ΧΩΡΑ

Ὕστερα ἀπὸ μακρὺν διάστημα χρόνου κατώρθωσα ἐφέτος νὰ ἐπανίδω τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα. Νομίζω δὲ ὅτι ἔχω ὑποχρέωσιν πρὸς αὐτὴν νὰ εἴπω ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἓν ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἠσθάνθην χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν, ἀλλὰ καὶ λύπην καὶ ἀπογοήτευσιν. Πρόκειται περὶ τοῦ γυμνασίου.

Εὐθὺς μόλις ἔφθασα εἰς τὴν Χώραν ἀντελήφθην ὅτι αἱ Καλάμαι προμηθεύουν εἰς τὴν νῆσόν μας ντομάτες καὶ μελιτζάνες καὶ συγχρόνως ἐπληροφορήθην ὅτι τὸ Λιβάδι δὲν στερεῖται ὅπως ἄλλοτε, μαγαζοῦ, ἀλλὰ ὅτι τοὐναντίον ἔχει δέκα ἑπτὰ τοιαῦτα. Ἐρωτήσας δὲ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς ἔμαθον ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἠλαττώθη.

Εἶναι ἀλήθεια ὅμως ὅτι μέσα εἰς τὰ σκοτεινὰ αὐτὰ σημεῖα εἶδα καὶ φωτεινά. Δὲν κατώρθωσα δυστυχῶς νὰ πάω στὰ χωριά. Ἐν τούτοις μοῦ εἶπαν ὅτι τὸ καλύβα τους φιλοτιμεῖται νὰ κατασκευάσῃ τοὺς δρόμους ποὺ τοῦ χρειάζονται καὶ ὅτι εὑρίσκεται ὑπὸ κατασκευὴν σπουδαία συγκοινωνιακὴ ἀρτηρία, ὁ δρόμος τοῦ Δεικοφτοῦ.

Αὐτὰ ὅμως, ὅπως εἶπα, δὲν τὰ εἶδα. Τὰ ἤκουσα. Ἐκεῖνο ποὺ εἶδα καὶ ποὺ βλέπει κάθε ἀποβιβαζόμενος στὸ Καψάλι εἶναι τὸ γυμνάσιον.

Ταπεινὸν καὶ πενιχρὸν τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ποὺ ἔκτισαν οἱ Ἄγγλοι, δέχεται ἀπὸ πάνω τὸν ἦχο τῆς φωνῆς ἑνὸς μεγαλοπρεποῦς καὶ νεαροῦ οἰκοδομήματος ποὺ τοῦ λέγει: «Εἶσαι μικρὸ καὶ ταπεινό, γιατὶ σὲ ἔκτισαν οἱ αὐθέντες χάριν τῶν δούλων. Ἐγὼ εἶμαι μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανο, γιατὶ μὲ ἔκτισαν οἱ ἐλεύθεροι χάριν τοῦ ἑαυτοῦ των». Εἶναι ὅμως ἀτελείωτο τὸ γυμνάσιον. Καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν Ἄγγλων φιθυρίζει σαρκαστικῶς: «Κύτταξε μὴ μείνῃς στὴ μέση».

Καὶ εἶναι φόβος νὰ μείνῃ στὴ μέση. Οἱ Κυθήριοι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας ἤρχισαν τὸ ἔργον μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸ φέρουν εἰς πέρας. Ἀλλὰ ἐπῆλθεν ἡ ἀντίδρασις, φοβερά, ἀπαισία, ἐπίμονος. Καὶ προῆλθεν ἡ ἀντίδρασις — ποῦ θὰ τὸ πιστεύσῃς — ἀπὸ τὴν Χώραν. Τὸ ἔργον τῶν χωρικῶν κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἡμιτελὲς ἀπὸ τοὺς Χωραΐτες. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὴν ἀρχὴν ἀντέδρασαν καὶ τὰ χωριά, πλανημένα ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ γυμνάσιον πρέπει νὰ κτισθῇ σὲ χωριό. Ὅταν ὅμως εἶδαν ὅτι εἶχαν ἄδικον, ὑπεχώρησαν. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ὑποχωροῦν εἶναι οἱ Χωραΐτες. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔδωσαν οὔτε λεπτόν, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἐκινήθησαν οὔτε βῆμα. Οἱ Χωραΐτες τῆς καλουμένης «ἀπάνω γειτονιᾶς», οἱ Χωραΐτες τῆς Ἄσπας καὶ τοῦ Καρβέλα, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι τὸ ἕνα ἄκρον τῆς Χώρας ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀπέχει μόλις 500 μέτρα. Ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι καί, ἂν ἄλλως συνέβαινε, θὰ ἔπρεπε νὰ θυσιάσουν κάτι καὶ αὐτοί, ἀφοῦ λεπτὰ δὲν ἔβαλαν, χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς ὅλης νήσου. Ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους κόσμιον, δὲν εἶναι εὐπρεπές, δὲν εἶναι ἀνθρώπινον κἄν, νὰ ἀγωνίζεται κανεὶς γιὰ τὸ συμφέρον του, ὅταν τὸ συμφέρον του καὶ τὸ συμποσοῦται εἰς τρεῖς καὶ ἑξήντα. Κὰι ἄρχισαν νὰ ὠρύωνται ὅτι ἐπῆγαν πολλὰ λεπτὰ εἰς τὰ θεμέλια. Καὶ ὅποιους τοὺς ἀκούει ὑποψιάζεται ὅτι θὰ προσέφεραν καὶ αὐτοὶ κάποιο δίδραχμο. Μόλα ταῦτα δὲν προσέφεραν τίποτε. Φωνάζουν διότι τὸ γυμνάσιον δὲν ἐκτίσθη εἰς τοὺς Καρβέλα. Οἱ ξένοι μηχανικοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ κτισθῇ. Κάθε μορφωμένος ἄνθρωπος φωνάζει ὅτι καλὰ ἐκεῖ ἐθεμελιώθη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκεῖ τὸ ἔβαλε. Καὶ εἶναι ἐπιτροπὴ ὁ Δεσπότης, ὁ Καλούτσης, ὁ Γυμνασιάρχης. Τίποτε. Οἱ φρουροὶ τῆς τσέπης τῶν τιμίων ἐργατῶν τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὠρύονται ὅτι ἔγινε σπατάλη. Καὶ οἱ τίμιοι ἐργάται τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐπίστευσαν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ γυμνάσιον θὰ μείνῃ ἡμιτελές.

Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ. Τὸ ἔργον τῶν χωρικῶν δὲν πρέπει νὰ τὸ χαλάσῃ ἡ Χώρα. Ἐὰν τὸ γυμνάσιον ἐκτίζετο ἀλλοῦ, ἡ ἐτροπὴ θὰ ἦτο ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν διὰ στοιχειῶδες σφάλμα. Ὁ γυμνασιάρχης θὰ ἐκαλεῖτο ἀπὸ τὰς προϊσταμένας του ἀρχὰς νὰ ἀπολογηθῇ δι' ἀσύγγνωστον ἀμβλυωπίαν.

Θὰ ἐγίνετο βεβαίως οἰκονομία δὲν ἠξεύρω πόσων χιλιάδων δραχμῶν. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ προσφέρουν 1—2 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ γυμνασίου, βεβαίως δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν των νὰ ζητήσουν οἰκονομίαν ὀλίγων χιλιάδων εἰς βάρος τῆς αἰσθητικῆς τῶν παιδιῶν, τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν, τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν.

Τὰ παιδιά μου δὲν θὰ φοιτήσουν εἰς τὸ γυμνάσιον αὐτό. Ἐγὼ δὲν πρόκειται νὰ ὑπηρετήσω εἰς τὸ γυμνάσιον αὐτό. Πονῶ ὅμως βαθειά, ὅταν συλλογίζομαι ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ μείνῃ ἡμιτελές. Ὅσην ἀγαλλίασιν ἠσθάνθην ὅταν εἶδα ὅτι οἱ ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἤρχισαν ἕνα ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς ἐπερχομένους τὴν φιλοτιμίαν τῆς γενεᾶς μας, ἄλλον τόσον σπαραγμὸν ψυχῆς ἠσθάνθην, ὅταν ἤκουσα ὅτι ἡ ἀντίδρασις ἐπέτυχε τοὺς σκοπούς της.

Δυστυχῶς εἶμαι πτωχὸς καὶ δὲν δύναμαι νὰ συντελέσω εἰς τὴν περάτωσιν τοῦ ἔργου. Δὲν ἔχω καὶ κύρος ἀπέναντι τῶν ὁμογενῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τολμῶ ὅμως νὰ ὑψώσω τὴν φωνήν μου καὶ νὰ συστήσω πρὸς αὐτοὺς νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον. Ὅσοι δὲν προσέφεραν νὰ προσφέρουν. Ὅσοι προσέφεραν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν προσφοράν. Ἐγὼ μέχρι διαλύσεως τῆς ἐπιτροπῆς θὰ προσφέρω 50 δραχμὰς μηνιαίως ἀπὸ τὸν μισθόν μου. Τὸ ἔργον τῶν χωρικῶν δὲν πρέπει νὰ τὸ χαλάσῃ ἡ Χώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΥΛΙΝΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Διδασκαλείου Γυμναστικῆς

— ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ ὅλα τὰ νεκροταφεῖα συναντᾷ κανεὶς ἐπιγράμματα, ποὺ δὲν ἔχουν καὶ μεγάλη σχέσι μὲ τὴ σοβαρότητα. Σὲ ὅλα τὰ νεκροταφεῖα ἐκεῖνα ποὺ διαβάζει κανεὶς στὶς πλάκες εἶναι κατὰ 80 ο/ο ἀστειότατα κατασκευάσματα. Μίμπως τὸ συνηθέστατο «ματαιότης ματαιοτήτων», ἕνεκα τῆς συχνότητός του δὲν ἔγινε πιὰ ἀστεῖο; Γιατὶ πέραν τοῦ τετριμμένου βρίσκεται τὸ γελοῖο. Καὶ τὸ «ματαιότης ματαιοτήτων» πέρασε πιὰ τὰ ὅρια τοῦ τετριμμένου. Ἀμ! ἐκεῖνο τὸ «Οἶκος οἰκογενείας τάδε» τί σοῦ λέει; Καὶ ποίησιν ἀνάλατη ἔχει καὶ ματαιοδοξία καὶ ὄχι καὶ λίγη ἠλιθιότητα.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικὰ ἐπιγράμματα ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ συνηθισμένο αὐτὸ τύπο καὶ ποὺ γι' αὐτὸ προκαλοῦν τὴν προσοχὴ τοῦ διαβάτη. Σὲ ἕνα νεκροταφεῖο κάποιου νησιοῦ ὁ υἱὸς Δημητράκης εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ θάψῃ τὸν πατέρα του καὶ ἀργότερα στὸν ἴδιο λάκκο νὰ θάψῃ καὶ τὴν μητέρα του. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπιστοποιεῖτο ἀπὸ τὸ ἐπίγραμμα, ποὺ ἔλεγε:

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ ΟΜΟΥ
ΣΥ ΔΕ ΛΗΜΗΤΡΑΚΗ ΟΥ.

Τὸ ἐπίγραμμα αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα. Γιατὶ λέει χίλια πράγματα κι' ἀπὸ ὅλα περισσότερο καὶ ἐμφαντικώτερα λέει ὅτι «ἡ μητέρα καὶ ὁ πατέρας πᾶνε καλιά τους, ἐγὼ ὅμως τὴ γλύτωσα».

Στὸ νεκροταφεῖο τῆς Χώρας ὑπάρχει ἐπίσης ἐπίγραμμα ποὺ δὲν ἔχει μὲν τὴ χάρι τοῦ προηγουμένου, εἶναι ὅμως σημαντικὸν γιατὶ συνετάχθη ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ προορίζόταν νὰ ξαπλωθῇ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν πλάκα, ὁ ὁποῖος ὅμως ὅταν τὸ γραψε δὲν ἐσκέφθη ὅτι «ἄλλα μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει».

Πρόκειται περὶ τοῦ μακαρίτη Σαράντη Κοζάκη, ὁ ὁποῖος κατεσκεύασε τὸν τάφο του, ἔγραψε ἀπὸ πάνω παραπονούμενος ἐναντίον τοῦ κόσμου, ποὺ δὲν ἀνεγνώρισε τὸ ποιητικό του τάλαντο καὶ ταξειδεύσας, μὲ σκοὸ ἐπιστροφῆς, στὸν Πειραιᾶ, ἐκρατήθη ἐκεῖ ἀπὸ τὴν θεία πρόνοια, ποὺ ἠθέλησε κείνη τὴν ἐποχὴ νὰ τὸν μετακαλέσῃ πλησίον της.

Καὶ ἔτσι ἔχομε στὸ Τσιρίγο ἕνα ἐξαιρετικὸ γεγονός, ποὺ δὲν πιστεύω νὰ ἔγινε ἄλλοῦ. Ἔχομε ἄνθρωπο ποὺ ἵδρυσε τὸ κενοτάφιό του. Γιατὶ τάφοι βέβαια εἶναι πολὺ συνηθισμένο νὰ ἱδρύνονται παντοῦ, ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἐκείνους, ποὺ πρόκειται νὰ ταφοῦν σ' αὐτούς, τὰ κενοτάφια ὅμως τὰ ἱδρύουν πάντα οἱ ἐπιζῶντες, μνήμονες τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν θανόντων. Εἶναι εὔκολο βέβαια καὶ ἄλλοῦ νὰ συμβῇ νὰ ἱδρύσῃ κανεὶς τὸν τάφο του, νὰ πάῃ ὕστερα ταξεῖδι καὶ νὰ ἀποθάνῃ στὴν ξενητιά. Πρόκειται ὅμως πάντα περὶ ἀνθρώπων, ποὺ ἔχουν κάποια περιουσία καὶ ποὺ οἱ κληρονόμοι τους θὰ μπορέσουν νὰ μεταφέρουν στὸν χαίνοντα τάφο τὰ ὀστᾶ των τοὐλάχιστον. Ὁ μακαρίτης ὁ Κοζάκης, πτωχὸς καὶ ἔρημος, εἶναι καταδικασμένος νὰ μὴ μπορέσῃ ποτὲ νὰ πῇ σὲ κεῖνον ποὺ διαβαίνει ἀπὸ τὸν τάφο του τὸ παράπονό του. Λὲν πειράζει ὅμως, θὰ διαβάζῃ τὸ παράπονό του ὁ διαβάτης τοῦ κενοταφίου του, καὶ θὰ εἶναι σὰν γράμμα αἰώνιο, ποὺ ἔχει στελμένο ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στοὺς συμπατριῶτες του ὁ φτωχὸς καὶ στὴν τσέπη καὶ στὴν ἔμπνευσι ποιητής.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΑΪΚΗΝ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑΝ

Μακρὰν ἀπὸ τοὺς ματαίους λόγους καὶ τὰς προσπαθείας νὰ ἀνεύρωμεν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Τσιτσίλιου, δέον πλήρως καὶ εἰλικρινῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἐπὶ μέαν τριακονταπενταετίαν τιμώμενος διὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος εἰς τὴν Νῆσον ἠττήθη.

Ἡ πέστη ἦτταν ἀσφαλῶς τραγικὴν καὶ ἀναμφισβήτητον, ἦτταν τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ ἀντίθετον τῶν φιλελευθέρων Λαϊκὸν κόμμα, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς τάξεις ἀνήκει καὶ ὁ κ. Σπυρίδων Σταής. Διότι εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα «ἡττήθη κατὰ τρόπον οἰκτρόν, ἀπροσδόκητον, πανελλήνιον».

Πλὴν ἐν τούτοις! Δεινῶς ἀναρρύθμοι ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ἀποκρατήσεως τοῦ μέχρι χθὲς ἀντιπολιτευθέντος πᾶν κοινωφελὲς Κυθηραϊκὸν ζήτημα, ὑποσχόμεθα ὅτι ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων δὲν θὰ φυγομαχήσωμεν πρὸ τοῦ βουλευτοποιηθέντος Κυθηραϊκοῦ ἐχθροῦ. Διότι παρ' ὅ,τι καὶ ἂν λέγεται, ὅτι δηλαδὴ, ὁ Παναγιώτης Τσιτσίλιος εἶναι συνεργάτης τοῦ πηδαλιούχου ἀρχηγοῦ καὶ ὁ Σπυρίδων Σταής «ἄνθρωπος τῆς Χώρας» καὶ ἀντιβενιζελικός, οὐδὲν θετικὸν συμπέρασμα δύναται νὰ ἐξαχθῇ καὶ ὑποστηριχθῇ ἰσχυρῶς.

Οὔτε δηλαδὴ ἡ πίστις πρὸς τὴν λεοντὴν τοῦ ὄνου, οὔτε ἡ κατὰ τοῦ ἀντικυθηραϊκῶς πολιτευομένου ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης ὑπηγόρευσαν ἕνα τόσον ἀπρόοπτον, παράφορον καὶ ἀνειλικρινὲς ἐν τῇ ἐκδηλώσει του ἀποτέλεσμα!

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν πολύμοχθος ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων ἡττήθη, διότι οὕτως ἠθέλησεν ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, εἰς οὗ τὰς ἐπιταγὰς κύπτομεν τὴν κεφαλήν, ἀναμένοντες τὸν ἀπολογισμὸν τῆς τοιαύτης του πράξεως καὶ εὐχόμενοι εἰλικρινῶς νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ πεποίθησις ἡμῶν ὅτι θὰ ἔχῃ ΚΑΤΑΦΟΡΟΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ.

* *

Εἰς τὸ σημεῖον τῆς νίκης ἂς προσέξῃ ὁ κρατιστότατος πολιτικός!

Ἐπηγγέλθη πολλά, ὡμίλησε, κατηγόρησε καὶ ὑπεσχέθη!

Εἰς τὴν διψῶσαν λαϊκὴν ψυχὴν ὑπέδειξε μαγευτικοὺς ὁραματισμούς, πλάνους ἀντικατοπτρισμούς, εὐδαιμονίας παραδεισιακὰς καὶ εἰς τὸν Ποταμὸν τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς Χαναάν.

Ὑπεσχέθη εἰς τὰν Ἀντικύθηρα τὴν κατασκευὴν τηλεφώνου, εἰς τὸ Μυλοπόταμον κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μέχρι Σκληρῆς, προστασίαν τοῦ γυμνασίου, κρατικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὁδοῦ Δεικοφτέου καὶ τοῦ ἀναγειρομένου γυμνασιακοῦ μεγάρου, κατασκευὴν ἐξέδρας πρὸς ἀποβίβασιν εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν, ἀποφυγὴν ἀπὸ φελέρεδας προστιβάς, καὶ εἰς Ἀρωνιάδιτσα καὶ Ποταμὸν ὅσας κοινοτοπίας ἀνεῦρεν ὁ ἴδιος ὁ λόγος του νὰ κατηγορήσῃ εἰς ὅλα τὰ χωριά, συναισθανόμενος τὴν ἀδυναμίαν του νὰ ὑπάρξῃ νέος εὐθὺς καὶ τίμιος πρὸ τοῦ ἀπατωμένου λαοῦ.

* *

Ἀνέσχυροι ἡμεῖς οἱ ἐπαγγελματικοί του μόνον ἀντίπαλοι μὲ ὑπολὴν πλέον τὴν ἀνάμνησιν τῶν βαρυνουσῶν τὸν νέον βουλευτὴν μας κατηγοριῶν, εἴμεθα κατακεκασμένοι ἐκ τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ μέχρι χθὲς συναδέλφου καὶ τὰς νέας του τύχας σιωπηλῶς καὶ νὰ παροπλισθῶμεν!

Εἰς τὰς προεκλογικὰς ἐπαγγελίας του, εἰς τὰς ὑποσχέσεις του καὶ τὴν ἐν γένει βουλευτικήν του δρᾶσιν οὐδὲν ἔχομεν ἡμεῖς νὰ ἀντιτάξωμεν, νὰ ἀντενεργήσωμεν εἴμεθα ἀσθενεῖς. καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπαγγελιῶν του καλεῖται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσῃ μόνος, κατάμονος ὁ ὑπερψηφίσας αὐτὸν Κυθηραϊκὸς λαός!

Ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, ὁ ἴδιος ἐκεῖνος λαὸς ὅστις ἀνέδειξε βουλευτὴν τὸν τὸν δραπέτην τοῦ πληρεξούσιον βι' ἐρήνους τοῦ λιμένος τῆς τσέπης του εἰς Αὐστραλίαν, ἂς τὸν παρακολουθήσῃ ὡς βουλευτήν. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» συνεπὴς πρὸς τὸ πρόγραμμά της θὰ τὸν παρακολουθήσῃ μόνον ἐπὶ τοῦ συναδελφικοῦ πεδίου, ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἐγγὺς παρελθόν.

* *

Ἐὰν ὑπάρξῃ εὐθύς, ἐὰν ἡ πολιτεία του εἶναι ἀγαθὴ εἰς τὸν τόπον, ὁ δίκαιος θρίαμβος ἀναμένει βεβαίως αὐτόν, καὶ ἡ ἀποθέωσις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων!

Πλὴν ἀλλοίμονον εἰς αὐτὸν ἐὰν διαψευσθῇ εἰς τὰς προεκλογικὰς ἐπαγγελίας του, τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας παρέσχεν ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων διὰ τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Γ. Σακαλῆ καὶ δὲν ἐκδηλωθῇ δι' ἔ ρ γ ω ν ἡ ἀγάπη τοῦ μεγάλου Βενιζέλου ὑπὲρ τῆς νήσου μας, ὡς ὑπεσχέθη διὰ τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὴν προεκλογικὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» ἐπιστολῆς του τὴν ὁποίαν ἐχάραξαν αἱ χεῖρες τοῦ ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου κ. Μουάτσου καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεθουσιάσθη ὁ φίλος «Φιλελεύθερος» καὶ ἔγραψεν ὅσα ἔγραψεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς», ἐὰν φανῇ κατώτερος τῶν ὅσων ὑπεσχέθη καὶ ὑπέδειξεν!

Οὐδεὶς θὰ εἶναι τότε ἱκανὸς νὰ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τοῦ Τσιριγώτη, ὅστις, ὅπως συνήθως, γνωρίζει νὰ ἀμείβῃ, γνωρίζει ἐνίοτε καὶ νὰ τιμωρῇ, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀργά!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΩΤΟ

Φίλε μου,

Ἂν τὴν προεκλογικὴν κίνησιν μπορεῖς νὰ τὴν νοιώσῃς σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της, μονάχα στὴν Ἀθήνα, στὸ συναπάντημα τῶν ρευμάτων καὶ τῶν ἰδεῶν, καὶ στὸν ψυχικὸν σάλον, ποὺ σοῦ δημιουργοῦν οἱ ἀπότομες μεταλλαγὲς τῆς ἐκλογικῆς ψυχολογίας τοῦ πλήθους, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐναλλασσομένων ὠθήσεων μιᾶς ἔκφρονος παλιρροίας καὶ τῶν ἀποτόμων κλονισμῶν μιᾶς ἀλιγγιώδους ἀμπώτιδος τῆς κοινῆς γνώμης, ποὺ ἀδιάκοπα διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην, ὅσο νὰ καταστάλαξοιν τὴν τελευταία στιγμὴ στὴν δημιουργίαν τῆ ὁριστικῆς ἐκλογικῆς συνειδήσεως, τὴν μετεκλογικὴν περίοδον πρέπει γιὰ νὰ τὴν καταλάβῃς καλὰ νὰ τὴν χαρῇς στὸ χωριό. Τὸ χωριὸ κινεῖται ὕποπτα, σχελαστικά, σκώνδικα στὴν προεκλογικὴ περίοδο. Μία διαρκὴς ἀμφιβολία, ἕνας πότε φανερός, μὰ τὶς περισσότερες φορὲς κρυφὸς ἀγών, γιὰ τὴν ἐπικράτησι τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης πολιτικῆς μερίδος ποὺ δίνει πρόσκαιρα τὴν ζωηρότητα τῆς προσπαθείας τοῦ προσεταιρισμοῦ ψήφων. Ὅπως συμβαίνει στοὺς «χαλασοχώρηδες» τοῦ Παπαδιαμάντη, καὶ τέλος, ὕστερα, μία ἐκνευριστικὴ ἀναμονή. Νὰ ἡ κατάσταις τοῦ χωριοῦ πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογές. Ἐν ᾧ ὕστερα..... Ἀ! ὕστερα τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Οἱ ἄνθρωποι φανερώνονται καὶ συζητοῦν ἐλεύθερα τὰ ἀποτελέσματα. Οἱ «περισσότεροι», οἱ «ὕποπτοι» τῆς προεκλογικῆς ἐποχῆς βρίσκονται, ὅλοι, πάντοτε, μὲ τοὺς κερδισμένους περιμένοντες τὶς νέες ἐκλογές, γιὰ νὰ ξαναγίνουν πάλιν «ὕποπτοι». Ὅσοι ὑπεστήριξαν φανερὰ τὸ κόμμα ποὺ νίκησε, διαλαλοῦν τὴν νίκη ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, τονίζουν τὴν σημασίαν της καὶ δὲν παραλείπουν μαζὺ μὲ τὴν χαρά τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία νὰ ἀναφέρουν ὅτι «χωρὶς αὐτούς...» Καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ χαμένοι, προσπαθοῦν νὰ βροῦν μιὰ δικαιολογία τῆς ἀποτυχίας τους — καὶ αὐτὸ εἶναι πάντοτε τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου — μιὰ αἰτία ποὺ γι αὐτὴν καὶ μόνην ἔχασαν τὴν ἐκλογὴν ἢ ἕνα δυστυχισμένον ἄνθρωπον στοὺς ὦ

(Συνέχεια εἰς τὴν Β' σελίδα)

ΗΔΗΡΕΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ κ. ΠΑΥΛΙΝΗ

Μὲ μεγάλην μας χαρὰν δημοσιεύομεν τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Παυλίνη, ὁ ὁποῖος δι' αὐτοῦ πράττει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πράξῃ ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἐπιτροπή, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἠγωνίσθημεν παρεξηγηθέντες μάλιστα. Διότι ὅταν ἐζητοῦμεν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ λογοδοτήσῃ, δὲν τὸ ἐπράττομεν, διότι ἐπιστεύομεν ὅτι ἔγινε σπατάλη, ἀλλὰ διὰ νὰ τεθοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Ἀγωνισθέντες καὶ ἡμεῖς μὲ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τοῦ γυμνασίου, ἐλυποῦμεθα, ὅταν ἐβλέπομεν τὴν ἀντίδρασιν νὰ μαίνεται, χωρὶς ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ νὰ προβαίνῃ εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐχρειάζοντο διὰ τὴν διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ὅμως τοῦ κ. Παυλίνη νομίζομεν ὅτι τίθενται τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ συμπολίτου τὰ μάλιστα ἁρμοδίου, λόγῳ τῆς ἐπαγγελματός του.

Ἀλλ' ἐπειδὴ πλὴν τῆς ἀπόψεως ἀπὸ τῆς ὁποίας πραγματεύται τὸ ζήτημα ὁ κ. Παυλίνης, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι χρήζουσαι διαφωτίσεως, ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ ἀποταθῶμεν πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ ὑποβάλωμεν τὰ ἀναγκαῖα ἐρωτήματα.

— Πλὴν τοῦ ζητήματος τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ κτισθῇ τὸ γυμνάσιον, ὑπάρχει κ. Παυλίνη, καὶ ἄλλο ζήτημα. Ὑπάρχει τὸ ζήτημα, ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰ Κύθηρα γυμνάσιον. Ὁ κ. Τσιτσίλιος, π. χ. λέγει ὅτι συνήντησεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἀποφοίτους τοῦ Γυμνασίου, οἱ ὁποῖοι ἔπλεναν πιάτα.

— Δυσκολεύομαι νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐπ' αὐτοῦ, διότι δὲν γνωρίζω τὸ πνεῦμα τῶν λόγων τοῦ κ. Τσιτσίλιου. Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ φρονῇ ὁ κ. Τσιτσίλιας ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ πλένουν πιάτα, ἢ ἐκεῖνοι ποὺ γεωργοῦν, ἢ ἐκεῖνοι ποὺ κτίζουν πρέπει νὰ εἶναι ἀγράμματοι. Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τὸν κ. Τσιτσίλιαν, ἀκούω ὅμως ὅτι εἶναι πνεῦμα φιλελεύθερον καὶ δὲν πιστεύω νὰ νομίζῃ ὅτι τὰ γράμματα καὶ ἡ μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι προνόμιον τῶν ἐπιστημόνων.

— Βεβαίως δὲν ἐννοεῖ αὐτό. Ἐννοεῖ ὅμως ὅτι διὰ τοῦ γυμνασίου δημιουργοῦνται κηφῆνες.

— Ἀλλ' ἐπειδὴ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΣ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Α΄ σελίδος)

μους τοῦ ὁποίου φορτώνουν τὶς εὐθύνες. «Ἂν συνέβαινε τοῦτο καὶ ἂν δὲν συνέβαινε ἐκεῖνο...» «Ἂν τὸν ἀγῶνα δὲν τὸν διηύθυνε ὁ τάδε...» Φτωχὸ ἀνθρώπινο μυαλό! Γιατί τόσες καὶ τόσες φορὲς καταλαβαίνεις τὰ λάθη σου, ὅταν πιὰ εἶναι ἀργά, γιὰ νὰ μπορῇς νὰ τὰ διορθώσῃς. Γιατί θέλεις πάντοτε νὰ κρύβεσαι πίσω ἀπὸ τὸ δάχτυλό σου καὶ δὲν τολμᾷς νὰντικρύσῃς τὴν ἀλήθεια;... Καὶ ὅταν ἀκόμα στὴν πρωτεύουσα ὁ ἐκλογικὸς ἀχὸς ἔχει πιὰ σβυσθῆ, καὶ ὅταν πιὰ ὁ ἀντίλαλος τῆς ἐκλογικῆς μάχης ἀκούγεται σὰν μισοξεχασμένου παραμυθοῦ τὰ χτυπητὰ λόγια, ποὺ ξανάρχονται ποῦ καί που σὲ παράξενης φαντασίας σκιρτήματα, στὸ χωριὸ ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

Μιὰ καλὴ τύχη μ' ἔκαμε νὰ βρεθῶ λίγο πιὸ ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς στὸ χωριό μου, ἕνα ἤρεμο, ὅπως ὅλα, καὶ βραχώδικο χωριὸ τοῦ νησιοῦ μας, μιὰν ἀπόμερη κι' ἀγνὴ γωνιὰ τῆς ἡσυχης νοσταλγημένης πατρίδας μας. Καλοκαιριάτικο Τσιρίγο. Μακρυὰ ἀπὸ τὶς ζέστες τῶν πόλεων μὲ τὴν συντροφιὰ τῆς προτογόνου φύσεως ποὺ νοιώθεις πὼς σὲ παραστέκει στοχαστικὴ κι' ἔκπληκτη σὲ κάθε σου κίνησι, γιατὶ τολμᾶς νὰ σύρῃς σ' αὐτὴν τὰ δέβηλα βήματά σου, ποὺ τὴ βλέπεις κάθε μέρα μὲ τῆς νεόβγαλτης παρθένας τὴν σεμνὴ κοκκεταρία, νἀλλάζῃ τὸ χνουδισμένον ἀπὸ τὴν νυκτερινὴ δροσιὰ πολύχρωμο πρωινό της μπουρνοῦζι· μὲ τὸ μεσημεριάτικο καταξάστερο καὶ λαμπερό της μανδύα καὶ μὲ τὸ τρυμμένο τὸ μουντὸ σὰν παλιοῦ τρουβαδούρου κουρέλια βραδυνὸ φόρεμά της, γιὰ νὰ τὸ πετάξῃ κι' αὐτὸ ὅταν τῆς νύχτας τὰ πέπλα περιβάλουν στοργικὰ σὰν ὥριμης μητέρας χάδια, τὶς πρόσχαρες κορφὲς καὶ τὶς πλαγιὲς τὶς λυπημένες ποὺ χύνονται κουρασμένα καὶ νοθρὰ στὰ λαγκάδια καὶ στὰ ρέμματα καὶ ποὺ τὴν καταλαβαίνεις ἀκόμα νὰ σοῦ ψιθυρίζῃ ψέθε πρωῖ τοῦ ξυπνήματος τὸ τρογοῦδι:

«Ἔγρεσθ' ἔγρεσθ' ἀπὸ κοίτας· ἤδη φέγγος κατὰ γᾶν
γλαυκᾶς ἔλαμψεν Ἕω.

Μὲ τὴν συντροφιὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας. Ποῦ — γιὰ νὰ ξαναγυρίσω σὲ ὅσα ἔγραψα παραπάνω — στὴ ζέστη τοῦ μεσημεριοῦ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρωινή τους δουλειὰ ὅταν μαζεύωνται στὸ μαγαζὶ γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν λίγο, ἐνῷ «μὲ φωτίσματ' ἀσημένια λαμπυρίζουν οἱ ἐλὴς ὄξω στὴ λιακάδα», ὅπως λέγει ὁ ποιητής, ἢ τὸ βράδυ, ὅταν ἔρχωνται πάλι, ἀφοῦ ἔκαμαν τὶς ἀπογευματινὲς δουλειές τους καὶ κλείνωνται γιὰ νὰ γλυτώσουν τὸν ἀφηνιασμένο καλοκαιρινὸ βορρᾶ, δὲν ἀπασχολοῦνται οὔτε μὲ τὶς συνηθισμένες κουβέντες ποὺ σχεδὸν πάντοτε ἀποτελοῦνε τὸ θέμα τῶν συζητήσεών τους, γιὰ τὰ χωράφια τους, γιὰ τὰ σταφύλια ποὺ ἔγιναν ἐφέτος πολλά, τὶς ντομάτες ποὺ ἐχάλασαν ἢ τὸ κυνῆγι, τὴν ἀγαπημένη τους ἐνασχόλησιν, οὔτε καυγαδίζουν γιὰ τὶς μικροδιαφορὲς ποὺ κάθε μέρα παρουσιάζονται μεταξύ τους. Πρῶτα θἀρχίσῃ ἡ πολιτικὴ συζήτησις, θὰ κριθοῦν γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ τὰ χιλισσυζητημένα ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, ὐὰ εἰπωθῆ ἀπὸ τοὺς μὲν πὼς «δὲν βγῆκε βουλευτὴς ὁ Τσιτσίλιας στὸ Τσιρίγο, βγῆκε ὁ Βενιζέλος», θὰ ἀκουσθῆ γιὰ ἀπάντησι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅτι «ἂν ὁ Στάης δὲν ἔλειπε στὸ Παρίσι, δὲν θἄχανε πὴν ἐκλογήν», καὶ μόνον ἀφοῦ τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐξαντληθοῦν, ὅταν ἡ συζήτησις, ὕστερα ἀπὸ ἐξάψεις, ὑψηλόφωνες σπιχωμαθιὲς καὶ μικροκαυγάδες ἐξαντληθῆ πιὰ ἐντελῶς, μὲ τὴν συνεχῆ ἐπανάληψιν γιὰ πολλὲς φορὲς τῶν ἴδιων πραγμάτων, τότε μόνον τὸ χωριὸ ξεχνάει τὶς ἐκλογὲς ποὺ ἐπέρασαν καὶ ξαναρχίζει τὴν κουβέντα του γιὰ τὰ ἄλλα ζητήματα ποὺ τὸ ἀπασχολοῦν.

Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια ἀξίζει τὸν κόπο νὰ παρασυρίζωνται πρόσκαιρα τὰ ἄλλα ζητήματα, γιὰ τὸ χατῆρι τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων. Μήπως τάχα ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δὲν περιμένει ὁ χωριάτης τὴν λύσιν τόσων σπουδαίων ζητημάτων του, τὴν ὑποστήριξιν ἢ τὴν παραμέλησιν τῶν τοπικῶν του συμφερόντων, γιατὶ γιὰ τὰ γενικὰ ἐνδιαφέροντα κάπως ἀόριστα, μὴ ἔχοντας πολλὲς φορὲς καθαρὴ συναίσθησι τῶν προβλημάτων, μὴ βλέποντας αὐτὰ διὰ μέσου τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα πιστεύει ἢ δὲν πιστεύει ἄξια νὰ λύσουν ὅλα τὰ προβλήματα, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Καὶ ἂν αὐτὸ εἶναι σωστὸ γιὰ ὅλα τὰ μέρη καὶ ὅλες τὶς ἐποχές, δὲν εἶναι πιὸ σωστὸ γιὰ τὸ Τσιρίγο μὲ τὶς τελευταῖες ἐκλογές· Πραγματικὰ τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα τῆς 19 Αὐγούστου ἀποτελοῦν γιὰ τὴν ἱστορία τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως τοῦ νησιοῦ μας ἕνα σημαντικότατον σταθμόν. Νὰ ποιὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον οἱ περασμένες ἐκλογὲς εἶχαν σπουδαιοτάτη ἐσωτερικὴ σημασία γιὰ τὸν τόπο μας, καὶ νὰ γιατί ἀκόμα μὲ ὅλο τους τὸ δίκηο οἱ συμπολῖται μας ἔχουν τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα γιὰ σπουδαιότερη κουβέντα τους στὴν μετεκλογικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἤρεμου χωριοῦ, ποὺ παρθένο ἀπὸ τὸ βοΰισμα τῶν κέντρων, τραβᾶζεται μονάχα ποῦ καί που ἐπὸ τὰ κιτιβίσματα τῶν τζιτζικιῶν καὶ τὶς παραφουσκωμένες εἰδήσεις γιὰ τὴν ἐπιδημία τοῦ βαγκείου, ποὺ φέρνουν οἱ καθυστερημένες ἐφημερίδες, οἱ κακοξενυχτισμένοι καὶ καραβοτσακισμένοι ταξειδιῶρηδες.....

Μὲ ἀγάπη

ΦΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τρίτη, 1 Σεπτεμβρίου 1928

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται! Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους τῶν δένδρων ψιθυρίζεται... ἀπὸ ἡμερῶν καὶ μετεκλογικῶς, ἡ προσεχὴς ἄφιξις τοῦ χειμῶνος. Ἐπίσης καὶ ἓν ἔκτακτον παράστημα ἀποσπασθὲν ἀπὸ ἓν δένδρον καὶ κυκλοφορῆσαν εἰς τὸν κῆπον, ἀνέφερεν ὅτι τὸ Δαγκειόπληκτον θέρος ἐξεκοιμήσθηκεν ὁριστικῶς καὶ ὅτι ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἀρχεται ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, τῆς λάσπης, τῆς πρέφας, τοῦ ταῦλι καὶ τῶν ρέστων.

Οἱ πρεσβεύοντες ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἔργα των περιστυχήσαντες καὶ πάλιν τὸν πρόεδρόν των Κωνσταντῖνον Μαλᾶνον ὁ ὁποῖος παρ' ὅλην τὴν καλοκαιρινὴν λαύραν καὶ τὸν Δάγκειον, ἀκόμη δὲν ἐγκατέλειψε οὐδὲ μία βραδειὰ τὴν πρέφαν του. Ἀλλὰ καὶ ἡ πολυμελὴς σπουδάζουσα Κυθηραϊκὴ νεολαία ἐπανέλαβεν τὸν καφενόβιον ἀγῶνα της.

Ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν θὰ ἔχῃ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ γάμοι πολλῶν Αὐστραλο-ἀμερικᾶνων, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ὁ κ. Τσιτσίλιος θὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου μας, θὰ διενεργηθοῦν αἱ γερουσιαστικαὶ ἐκλογαί. εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἔχωμεν ὑποψήφιον τὸν κ. Στάην, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ψάλωμεν τὸ γνωστὸν ἄσμα:

Τὰ πράσινα φύλλα,
Τὰ κόκκινα μῆλα
Σὰν φύσηξε ἡ αὔρα
Ἐξαίφνης ἐγίνανε μ α ῦ ρ α.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Μεταθέσεις ἐκπαιδευτικῶν

Κατὰ ληφθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπόφασιν, εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐκλήθη νὰ φοιτήσῃ καὶ ὁ συμπολίτης καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας τοῦ ἐν Πλωμαρίου Γυμνασίου κ. Δ. Στάθης.

Ἐκ τοῦ Γυμνασίου μας, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, μετετέθη ὁ Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν κ. Δ. Μυτηλιναῖος ἐν Ἀγίῳ Κηρύκῳ τῆς Ἰκαρίας τοῦ ἐκεῖ κ. Γ. Κουντούρη τοποθετηθέντος εἰς Κύθηρα.

Ἐπίσης μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Κων. Σοφικήτης τῶν Φυσικῶν, καὶ ὁ κ. Ἀντώνιος Κόκκινος τῆς Γυμναστικῆς εἰς τὸ Α' Ἑλλην. Σχολεῖον Ἀθηνῶν.

Διαγωνισμὸς Σφαιριστηρίων

ΣΥΔΝΕΥ, Αὔγουστος. — Εἰς τὸ καφενεῖον «Πάνθεον» τῶν κ.κ. Μαζαράκη καὶ Κασιμάτη διεξήχθη διαγωνισμὸς μπιλιάρδου εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος δέκα ἐκ τῶν ἀρίστων παικτῶν μας, ἤτοι οἱ κ.κ. Κοσμᾶς Ἀνδρόνικος, Ἀθανάσιος Ρομπότης, Ἰωάννης Ταμβάκης, Βρεττὸς Πρινέας, Θεόδωρος Κατσούλης, Ε. Κατσούλης, Ἐμμ. Γλυτσός, Ἐμ. Κασιμάτης, Γεώργιος Βαρβίνος καὶ Ἀλ. Δημάτος.

Οἱ ἀντίπαλοι καθωρίσθησαν διὰ κλήρων καὶ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν συνάντησιν ἐνίκησαν οἱ κ.κ. Ἀνδρόνικος, Ι. Ταμβάκης, Θ. Κατσούλης, Ἐμμ. Κασιμάτης καὶ Ε. Κατσούλης.

Κατὰ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ἔλαχεν ὁ λαχὼς εἰς τὸν κ. Ταμβάκην νὰ παίξῃ τὸν κ. Θ. Κατσούλην τὸν ὁποῖον καὶ ἐνίκησεν, εἰς δὲ τὸν κ. Ε. Κατσούλην νὰ παίξῃ κατὰ τοῦ κ. Κ. Ἀνδρονίκου τὸν ὁποῖον καὶ ἐνίκησε.

Οὕτω ἔμειναν τρεῖς παίκται, οἱ ὁποῖοι καὶ πάλιν διὰ κλήρου ἔλαχε νὰ συναντηθοῦν, οἱ κ.κ. Ε. Κατσούλης καὶ Ἐμμ. Κασιμάτης, οἱ τινες κατόπιν ἐντατικοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν οἱ ἀνταγωνισταὶ ἐπόδειξαν ὅλην τὴν δεινότητα, ἐνίκησεν ὁ κ. Ε. Κατσούλης.

Ἡ τελικὴ συνάντησις ἐγένετο μεταξὺ τῶν νικητῶν Ε. Κατσούλη καὶ Ι. Ταμβάκη. Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Κατσούλης μὲ ὀλίγας ταλαντεύσεις εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παιγνιδιοῦ ἐπέδειξε καὶ πάλιν τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δεινότητα καὶ ἐνίκησε τὸν κ. Ι. Ταμβάκην.

Ὁ καλλιτέχνης κ. Ἰάκ. Καλλιγέρης

Ἂν ἡ τέχνη εἶναι πράγματι, ὅπως λέγουν, κάτι τὸ θεῖον, δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἱερόν της τὸ μικρὸν ἀτελιὲ τοῦ φίλου καλλιτέχνου κ. Ἰακώβου Καλλιγέρη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου.

Κρυμμένος σχεδὸν ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης εἰς μίαν γωνίαν, ἀδιάφορος πρὸς ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας, προσπαθεῖ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔργον του ὅλον τὸ κάλλος τῆς λεπτῆς αἰσθητικότητός του.

Καὶ ὁ νέον ἀδαὴς ἐπισκέπτης μένει κατάπληκτος πρὸ τῆς τόσον ἀθόρυβα συντελουμένης ἐργασίας, καὶ αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ἡ μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις τοῦ καλλιτέχνου.

Ἡ φωτογραφία, ἡ ἄνευ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως τέχνη αὐτή, διὰ τὸν Καλλιγέρην γίνεται τὸ πεδίον τῆς πλέον ἐκτεταμένης ἐκδηλώσεως τοῦ καλλιτεχνικοῦ του ταλάντου.

Ὁ φωτογραφικὸς φακὸς δὲν τοῦ χρησιμεύει παρὰ διὰ νὰ τοῦ δίδῃ τὸ σχέδιον ὅπου θὰ ἀποδοθῇ τὸ λεπτόν του τάλαντον. Τὰ πλέον ἀσήμαντα πράγματα προσλαμβάνουν ἀπὸ τὸν δεξιοτεχνικὸν χειρισμὸν τοῦ «φραγιόν» ἕνα ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Διότι τίποτε δὲν ὑπάρχει ποὺ νὰ ἀφήσῃ ἀσυγκίνητον τὸ γοῦστο τοῦ καλλιτέχνου.

Ὁ λόγος ἔχει ἐπινοηθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ διατυπώνευν τὰς σκέψεις των καὶ τὰ αἰσθήματά των, προκειμένου ὅμως νὰ ἐκφράσῃ κανεὶς τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸν μετριόφρονα αὐτὸν καλλιτέχνην τὸ καλύτερον μέσον εἶναι ἡ σιωπή.

Ὁ ἐπισκευαζόμενος ἐν Πο ομῷ Ναὸς τῆς Ἰλαριωτίσσης

Δωρεὰ εἰς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον

—Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης χρηματομεσίτης κ. Ἐμ. Στρατηγὸς προσέφερε δρ. χιλίας ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυθήροις Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου ἡ «Μυρτιδιώτισσα» καὶ εἰς μνήμην τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ Μαριγώς Ν. Στρατηγοῦ.

Τὸ κέντημα στὸ Τσιρίγο

Τὸ κέντημα ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ εὐχάριστες ἀπασχολήσεις τῶν κοριτσιῶν. Ἀπαιτεῖ ὅμως κι' αὐτὸ μιὰ μικρὴ διδασκαλία, πρᾶγμα δύσκολο, μέχρι τινὸς γιὰ τὸ Τσιρίγο, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν κατάλληλες δασκάλες. Καὶ ἔτσι τὰ καϋμένα τὰ κορίτσια μας δὲν ἐμάθαιναν κέντημα τόσα χρόνια.

Τώρα ὅμως ἄλλαξανε τὰ πράγματα. Χάρις στοὺς ἀνειπροσώπους ραπτομηχανῶν καὶ στὸν συναγωνισμὸ ποὺ γεννήθηκε μεταξύ τους ἐκάλεσαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰδικὲς δασκάλες τοῦ κεντήματος, οἱ ὁποῖες μαθαίνουν τὸ κέντημα δωρεὰν στὰ φιλοπρόοδα καὶ χαριτωμένα κορίτσια τοῦ Τσιρίγου. Στὰ Ἀρωνιάδικα μάλιστα λειτουργεῖ εἰδικὸ σχολεῖο κεντήματος. Ὅμοιο θὰ ἱδρυθῆ σύντομα στὸν Ποταμό, στὶς Καρδουνάδες κλπ. ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κέντημα θὰ μαθαίνουν καὶ ράψιμο.

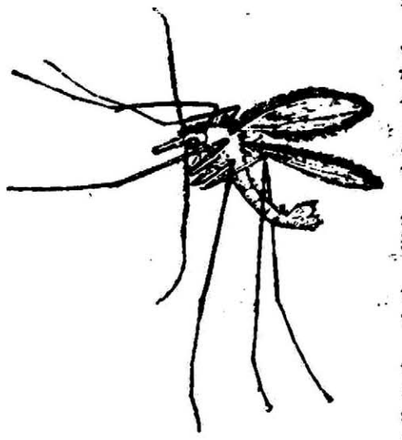

Ἰδοὺ ὁ Δίγγυιος!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ..

ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Παρὰ τοῦ κ. Μηνᾶ Χ. Φυροπούλου, ἀναχωρήσαντος δι' Αὐστραλίαν κατὰ τὰς ἀρχὰς λήξαντος μηνὸς ἐλάβομεν ἐκ Πὸρτ Σαΐδ καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Σεπτεμβρίου 1928 τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς»,

Ἐπιθυμῶ διὰ τῆς ἀγαπητῆς «Κυθηραϊκῆς» νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν αἰωνίαν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐν Πὸρτ Σαΐδ κ. Θεόδ. Ἀνδρόνικον, ὅστις, μολονότι οὐδεμίαν εἶχεν ὑποχρέωσιν οὐδὲ συμφέρον, μὲ περιέβαλψεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του κατὰ τὴν ἄφιξίν μου ἐνταῦθα, ὅτε προσβληθεὶς ἐκ δαγκείου ἐκινδύνευσα νὰ ἀποθάνω. Οὔτε πατέρας, οὔτε ἀδελφὸς ἐὰν ἦτο, δὲν θὰ ἐξεδήλωνε τοιαύτην ἀγάπην καὶ δὲν θὰ ἐπεδείκνυε τοιοῦτον πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους 20 συμπατριώτας, οἱ ὁποῖοι, δαγκειόπληκτοι, κατεφθάσαμεν εἰς Αἴγυπτον προκειμένου νὰ ἀναχωρήσωμεν δι' Αὐστραλίαν. Μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του μᾶς ἐπεριποιεῖτο μόνος του. Τὸ ξενοδοχεῖον του μετεβλήθη εἰς νοσοκομεῖον. Καὶ αὐτὸς προσεβλήθη τέλος ἐκ τοῦ δαγκείου

Ἡ τοιαύτη αὐτοθυσία του μὲ ἐξέπληξε, διότι ἀποδεικνύει εὐγενῆ καρδίαν. Τὴν διάθεσιν τῆς ζωῆς μου τὴν χρεωστῶ ἀπολύτως εἰς τὸν κ. Θεοδ. Ἀνδρόνικον. Ἐὰν αὐτὸς δὲν ὑπῆρχε καὶ τὸ εὐγενικὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας του, ἀσφαλῶς τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ οἱ συμπατριῶται θὰ εἴμεθα χαμένοι. Ἀσθενεῖς, ἀνίκανοι νὰ τακτοποιήσωμεν τὰ χαρτιά μας, ἀπαράδεκτοι ὑπὸ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας θὰ ἐγυρίζαμε ὀπίσω, διότι θὰ ἐχάναμε τὴ σειρά μας καὶ τὰ καΐκια ποὺ μὲ τόση δυσκολία τὰ ἐξεικονομήσαμε.

Σᾶς βεβαιῶ εἰλικρινῶς ὅτι ἐγκλιματεῖ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἐπιζητεῖ νὰ ταξειδεύσῃ μέσω τοῦ γραφείου τοῦ κ. Ἀνδρονίκου, ἀλλὰ κατωφεύγει εἰς ἄλλα μεταναστευτικὰ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα ὑπόσχονται πολλὰ καὶ ἐκτελοῦν ὀλίγα

Οἱ Κυθήριοι μετανάσται ἐὰν θέλουν ἀσφάλειαν, εἰλικρίνειαν, πατρικὴν προστασίαν καὶ περίθαλψιν ὀφείλουν νὰ ταξειδεύουν διὰ τοῦ γαρφείου τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Θεοδώρου καὶ Ἰωάννου Ἀνδρονίκου.

Τὴν θερμὴν ταύτην σύστασιν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ μεταναστεύσουν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ τοὺς σώσωμεν ἀπὸ τὰς αἰσχρὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ κακοβούλους ὑποσχέσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν μεγάλην καὶ φιλεύσπλαγχνον καρδίαν τῶν κ. κ. Ἀνδρονίκων, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔστειλε ἐδῶ διὰ νὰ περισώζουν τὰ ἀτυχῆ θύματα τῆς μεταναστεύσεως.

Σᾶς εὔχομαι καλὴν ἀντάμωσιν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

ΜΗΝΑΣ Χ. ΦΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΧΗ:

Ἀπεσπάσθη ἡ Νῆσος διὰ σεισμοῦ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

Ἀνεδύθη ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν νῆσον.

ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ:

1300. Ἡ νῆσος κατοικεῖται ὑπὸ τῶν Φοινίκων.

1170. Κατέστη ἀποικία τῶν Δωριέων.

—Οἱ Λάκωνες καταλαμβάνουσιν αὐτήν.

—Οἱ Πέρσαι καταλαμβάνουσι τὰ Κύθηρα, ἐξωσθέντες μετὰ μικρὸν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων.

423. Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ μάχην Κυριεύουσι τὴν Νῆσον.

410. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπανακτῶσι διὰ συνθήκης αὐτήν.

323. Κατάκτησις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Μακεδόνων.

170. Οἱ Ρωμαῖοι κυριεύουσιν αὐτήν.

15. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπανακτῶσι καὶ αὐθις τὰ Κύθηρα.

ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ:

87. Οἱ Ρωμαῖοι κατακτῶσιν ἐκ νέου τὴν νῆσον.

—Ἐρήμωσις τῶν Κυθήρων.

375. Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Ἐλέσσης ἐν Κυθήροις.

400. Ἡ Νῆσος κατοικίζεται ἀραιῶς.

410. Ἀποτελεῖ μέρος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

520. Εἰσήχθη ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἱδρύθη Ἐπισκοπή.

650. Ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κώνστας Φλάβιος ὑπήγαγε τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων τῷ Πάπᾳ.

716. Λέων ὁ Ἴσαυρος ἐπανήγαγε τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

950. Ὁ προστάτης τῶν Κυθήρων Ἅγιος Θεόδωρος τελειοῦται ἐν τῇ Νήσῳ δι' ἀσκήσεως.

980. Πολλοὶ ἐκ Πελοποννήσου ἀποικίζονται εἰς Κύθηρα.

1106. Ἐρωνεύθη ὁ πρῶτος Δυνάστης τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν κατοίκων κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυριάρχου Δεσπότου τῆς Σπάρτης.

1110. Ὁ ἐκ Μονεμβασίας Γεώργιος Παχὺς καθίσταται κυρίαρχος τῆς Νήσου.

1160. Εὕρεσις τῆς Θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Θεοτόκου ἐν Μυρτιδίοις.

1204. Παρεχωρήθη ἡ Νῆσος εἰς τοὺς Ἐνετοὺς ὑπὸ τῶν Λατίνων.

1207. Ἐδόθη ἡ Νῆσος ὡς φεοῦδον εἰς τὸν Μάρκον Βενιέρην ὑπὸ τῆς Ἐνετικῆς Κυβερνήσεως.

1269. Ἀφηρέθη ἡ Νῆσος ἀπὸ τοὺς Βενιέρους ἐν ὀνόματι τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος στρατηγοῦ Λυκαρίου.

1309. Παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Παλαιολόγου, Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, εἰς τὸν ἐκ Μονεμβασίας Εὐδαιμονοϊωάννην.

1313. Ἐπεξετάθη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων ἐφ' ἁπάσης τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου.

1316. Κατῆλθεν εἰς Κύθηρα ἐκ Κρήτης ὁ Λέων Κασιμάτης ὡς τοποτηρητὴς τῶν Βενιέρων.

1337. Ὑπήχθη ἡ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων τῷ Μητροπολίτῃ Μονεμβασίας, καὶ ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν χρυσόβουλον, δι' οὗ ἐκανονίσθη ὡς Ἀρχιεπισκοπὴ ἡ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων.

1364. Οἱ Βενιέροι, πλὴν ἑνός, ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι τῶν ἐν Κυθήροις δικαιωμάτων των.

1510. Ἐπωμοτέτθη ὁ ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιερέως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ἱερέων.

1530. Ἡ Ἐνετικὴ Δημοκρατία ἐγκατέστη ἐν τῇ Νήσῳ ὡς κυρίαρχος.

1538. Ἐπιδρομὴ τοῦ Τούρκου ναυάρχου Χαϊρεδὶν Βαρβαρόσσα εἰς Κύθηρα. Καταστροφὴ τῆς «Παλησχώρας» καὶ τοῦ Μυλοποτάμου. Αἰχμαλωσία 7000 Κυθηρίων. Ἐρήμωσις τῆς Νήσου.

1540. Ἐπάνοδος Κυθηρίων εἰς τὴν Νῆσον μετὰ πολλῶν Μονεμβασιωτῶν, ἕνεκεν εἰσβολῆς τῶν Τούρκων εἰς τὴν Νότιον Πελοπόννησον.

1579. Ἐκανονίσθη ἡ διοίκησις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ Σώματος τῶν εὐγενῶν.

1597. Ἐπανάστασις τῶν πολιτῶν (Ποπολάνων) καὶ τῶν χωρικῶν (Βιλάνων) κατὰ τῶν εὐγενῶν.

1600. Ἴσις τοῦ Παρακύπου ὑπὸ τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μυρτιδίων.

1602. Θάνατος τοῦ περιφανοῦς Ἐπισκόπου Κυθήρων Μαξίμου Μαργουνίου.

1699. Τὰ Κύθηρα ὑπήχθησαν διοικητικῶς εἰς Κέρκυραν, τῆς Κρήτης καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Τούρκων.

1715. Θάνατος πολλῶν Κυθηρίων στρατιωτῶν ἐν Μεθώνῃ.

1717. Κατάληψις διὰ συνθήκης τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Τούρκων.

1716. Ναυμαχία Ἐνετῶν καὶ Τούρκων παρὰ τὰ Κύθηρα. Καταστροφὴ τοῦ τουρκικοῦ στόλου.

1718. Δευτέρα ναυμαχία παρὰ τὰ Κύθηρα μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων. Ἥττα τοῦ τουρκικοῦ στόλου. Ἐπανάκτησις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν.

1780. Ἐπανάστασις γενικὴ τῶν Κυθηρίων ἡγουμένων τῶν Γεωργίου καὶ Ἐμ. Καλούτση καὶ Ἐμ. Κασιμάτη κατὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Νήσου (Προεδεύρου) Πέτρου Μαρτζέλου.

1797. Κατάληψις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Γάλλων.

1798. Κατάληψις τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν ρωσοτουρκικῶν στρατευμάτων κατόπιν μάχης μετὰ τῶν Γάλλων.

1800. Ἀνεπετάσθη ἐν τοῖς φρουρίοις τῆς νήσου ἡ σημαία τῆς «Ἑπτανησιακῆς Πολιτείας» ἀναγωρισθείσης ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ρωσσοτούρκων.

1801. Ἀναρχία ἐν τῇ νήσῳ. Σφαγὰ εὐγενῶν. Ἵδρυσις «Δικαστηρίου Ἀναρχίας».

1809. Οἱ Ἄγγλοι καταλαμβάνουσι τὰ Κύθηρα μετὰ μάχην πρὸς τοὺς Γάλλους.

1815. Ἡ «Ἑπτανησιακὴ Πολιτεία» ἐτάχθη ὑπὸ τὴν ἀγγ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ ΜΑΣ

Μὲ πολλὴν εὐλάβειαν εἰδοποιοῦμεν τὸν κ. Βουλευτήν μας ὅτι τὸ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ — Ἀγίας Πελαγίας, κατέστη ἀπελῶς πλέον ἀδιάβατον καὶ διὰ τὰ τετράποδα ἀκόμη.

Ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπισκευάσθη ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν Βιομηχάνων τῆς νήσου μας κ. κ. Γαβριὴλ Χάρρου καὶ Μιχ. Μεγαλοοικονόμου ἐκ χρημάτων ὁλικοῦ ποσοῦ 518 χιλιάδων διατεθέντων διὰ τὴν ἐπισκευὴν ὅλων τῶν ὁδῶν τῆς νήσου, ἐξ ὧν δραχμαὶ 135 χιλιάδες διὰ τὸν ὡς ἄνω δρόμον. Ἐπὶ Παγκάλου ὅμως ἡ πληρωμὴ ἀνεστάλη λόγῳ οἰκονομιῶν καὶ τὸ ἔργον ἐσταμάτησε. Κατὰ τὸ 1926 βουλευτὴς ὢν ὁ κ. Σπ. Στάης πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Μιχ. Μεγαλοοικονόμος ἀπευθύνθη ἐπέτυχε τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοσιοποιήσεως καὶ διετάχθη ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν ἥτις ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας ἐργολάβου Σπάρτης κ. Σπ. Φατσέα. Τὰ χρήματα ὅμως δυστυχῶς δὲν ἐπήρκεσαν διὰ τὴν πλήρη καὶ γενικὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν, καὶ ἔμειναν ἀτυχῶς εἰς τὴν τύχην των κυρίως τὸ διὰ μέσου τῆς πόλεως Κυθήρων διερχόμενον τμῆμα ἀπὸ τοῦ 2ου μέχρι τοῦ 3ου χιλιομέτρου τῆς ὁδοῦ Καψαλίου — Ποταμοῦ καὶ τὸ σκιρόστρωμα τοῦ ἀπὸ Ποταμοῦ μέχρι Ἀγίας Ἐλεκίας διαστήματος.

Ἤδη ἡ ὁδὸς Ποταμοῦ — Ἀγίας Πελαγίας κατεστράφη τελείως καὶ καλεῖται ὁ βουλευτής μας κ. Π. Τσιτσίλιος νὰ τὴν ἐπιδιορθώσῃ ἀφοῦ ὁ πρεκάτοχός του ἐπέτυχε τὴν ὅλην κατασκευήν.

Ἐμπρός! Ἐπὶ τὸ ἔργον!

Πιστεύομεν ὅτι μετὰ τὸ ἐμπνευσμένον ἄρθρον καὶ τὴν διαφωτιστικὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Παυλίνη θὰ παύσῃ πᾶσα συζήτησις περὶ γυμνασίου καὶ ὅλοι οἱ συμπολῖται καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ θὰ συσπειρωθῶμεν ὡς εἷς ἄνθρωπος περὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Τὸ διδακτήριον πρέπει νὰ περατωθῇ. Κάθε Κυθήριος πρέπει νὰ συμβάλῃ πρὸς τοῦτο. Ἂς χρησιμεύσουν οἱ λόγοι τοῦ κ. Παυλίνη ὡς ἔνυσμα διὰ τὸ πῦρ νέου ἐνθουσιασμοῦ καὶ νέας δραστηριότητος καὶ ἂς ἀνυψωθῇ ὡραῖον, μεγαλοπρεπές, ἐπιβάλλον τὸ αἰώνιον μαρτύριον περὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς σήμερον δρώσης γενεᾶς. Ἐμπρός! Ἐπὶ τὸ ἔργον!

Ἐρωτῶμεν

Οἱ Κυθηραϊκοὶ Σύλλογοι Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ἢ ἡ ἐπὶ τῶν ἐράνων τοῦ Γυμνασιακοῦ Μεγάρου διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κινηθοῦν διὰ τὰς ἐν λόγῳ πόλεις πρὸς συλλογὴν ἐράνων; Καὶ πλοῦτος Κυθηραϊκὸς ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἀγαθαὶ προθέσεις καὶ προθυμία.

Οἱ Κυθήριοι τῆς Ἀμερικῆς

Ὁ ἐν Βάντεργριφτ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀντιπρόσωπός μας κ. Κωνσταντῖνος Χάρρος μᾶς γράφει εἰς ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιῶδες ἔπος διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς ἐκεῖ «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος».

Ἡ Ἀδελφότης ἐργάζεται συστηματικῶς διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἐκεῖ συμπολιτῶν μας, συντρέχει τὰ ἐν Κυθήροις τελούμενα κοινωφελῆ ἔργα εἰς τρόπον ὥστε ἑκάστη ἡμέρα προσθέτει ἓν ἔνσημον εἰς τὴν ἐξιόλογον δρᾶσίν της.

Ἡ Ἀδελφότης πρὸ μηνὸς ἐτέλεσε μὲ μεγάλην μεγαλοπρέπειαν τὴν ἐτησίαν αὐτῆς ἑορτὴν εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχον οἱ ἐκεῖ Κυθήριοι. Οἱ κ. κ. Ν. Ι. Σάμιος, Κων. Σάμιος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος, Κωνστ. Χάρρος ἀντιπρόεδρος, Σ. Δ. Κομηνός, Ἀρ. Κασσιμάτης, Σπ. Κ. Κομηνός, Κωνστ. Στάθης, Κωνστ. Καλλίγερος, Ἐμ. Δευτερέβος, Π. Ἐμ. Καλλίγερος, Μ. Κάπονας, Π. Κορωναῖος, Χ. Σάμιος, Φραγκ. Χάρρος, Ἰ. Π. Κασσιμάτης, Ἐμ. Ι. Καλοκαιρινός, Ἰ. Θ. Κασσιμάτης, αἱ κυρίαι Ι. Κασσιμάτη, Χ. Σαμίου, Ν. Μεκαλοοικονόμου, Ἐμ. Μαζαράκη, Σπ. Κομηνοῦ, Κ. Σαμίου, Κ. Στάθη καὶ Ἰωάν. Κάπονα. Αἱ δεσποινίδες Τασία Ι. Κάπονα, Εἰρήνη Πρωτοψάλτη, Πανάγου, Αἰκατερίνη Κάπονα, ἡ κ. Ρόζα Ι. Κασσιμάτη κ. ἄ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ εἴχομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς διεσπαρμένας εἰς διάφορα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ Κυθηραϊκὰς ὀργανώσεις καὶ δὴ εἰς τὴν ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Βάντεργριφτ Ἀδελφότητος, τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας μόνον κακόπιστος διάθεσις θὰ ἠμπόδιζε νὰ ἀναγνωρισθοῦν.

Οἱ ἐχθροὶ τῶν δένδρων

Ἡ μανία τῶν νεοελλήνων νὰ καταστρέφουν διὰ παντὸς μέσου καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν τὰ δένδρα ἔχει ἀτυχῶς ἐπανειλημμένως πιστοποιηθῆ.

Τὸ τσεκοῦρι καὶ ἡ φωτιὰ ἀποτελοῦν τὰ μεγαλύτερα μέσα τῆς ἀσφαλοῦς ἐπιτεύξεως τοῦ κακοῦργου σκοποῦ. Θὰ ἐνόμιζε ὅμως κανεὶς ὅτι τοιοῦτοι κακοῦργοι ἔνστικτα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ εἰς τὰ Κύθηρα, λόγῳ τῆς μετὰ τῆς φύσεως στενῆς καὶ στενῆς ἐπαφῆς τῶν κατοίκων. Καὶ ὅμως, καθ' ἃ μᾶς πληροφοροῦν ἐκ Μυλοποτάμου, ἀπὸ τὰ 25 πεύκα, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύσεν ὁ γνωστὸς διὰ τὴν ἐπωφελῆ δρᾶσιν του ἐν Κυθήροις Φυσιολατρικὸς Σύνδεσμος Μυλοποτάμου ἔμειναν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τὰ μισὰ ὑπεκόπησαν ἢ κατεφαγώθησαν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἄνευ οὐδενὸς ἀποχρῶντος λόγου. Ἡ σύλληψις ὅμως καὶ ἡ αὐστηρὰ τιμωρία ἑνὸς τοιούτου ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ βανδαλισμοῦ του καταστρέφει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ παραίνει εὐγενῆ προσπάθειαν, δέον νὰ ἀποτελέσῃ ζήτημα τιμῆς διὰ τὸν Φυσιολατρικὸν Σύνδεσμον Μυλοποτάμου. Ἀναμένομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ὄνομα καὶ τὴν τιμωρίαν του.

Ὁ κ. Βουλευτὴς

Τὸ ὅτι ὁ κ. Τσιτσίλιος δημοκοπεῖ καὶ ὑβρίζει εἰς βάρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, διότι ἔπειτα ἀπὸ ἕνα Στέλιον Κασιμάτην, ἕνα Πᾶνον Κορωναῖον καὶ ἕνα Σπυρίδωνα Στάην κατήντησε νὰ τὸν ἔχῃ βουλευτήν του, εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοκοπῇ καὶ νὰ ὑβρίζῃ τὸν κ. Στάην ὡς μὴ ἐργασθέντα λέγει ὑπὲρ τοῦ, τόπου μας, ἐναντίον τοῦ κ. Εὐσ. Δηλαδὴ διότι λέγει δὲν τοῦ ἔδωκε τὴν περιουσίαν του νὰ κατασκευάσῃ ἀκόπως τὸ λιμάνι τῆς «Φυρῆς Ἄμμου», ἐναντίον τοῦ Διευθυντοῦ μας καὶ τοῦ συνεργάτου μας κ. Χαραλ. Ἀρώνη καὶ εἰς τὸ θηρίον τῆς Κηφισσίας ἀκόμη ὅταν ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ βρυσόλιστον Ἡράκλειον τῆς Ἀττικῆς εἰς τὸ ὁποῖον περνᾷ τοὺς μῆνας τοῦ καύσωνος, ὅπως συνέβη κατὰ τὴν 24ην λήξαντος τὸ πρωὶ ἐπὶ παρουσίᾳ γνωστοῦ μας προσώπου:

Ἡ Ἀναβολὴ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» μετὰ δεκαπενθήμερον ἀναβολὴν λόγῳ τῆς ἐπιδημίας τοῦ δαγκείου πυρετοῦ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχικὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεώς της. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἐδοκίμασε μετὰ συγκινήσεως ζωηρὰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς συμπαθείας τῶν φίλων αὐτῆς, γεγονὸς τὸ ὁποῖον τῆς ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν, ὡς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν ἐκτὸς προσώπων ἀγῶνα της

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς Σανατορίου εἰς τὰ Κύθηρα.

— Ζήτημα ἐξαιρετικῶς λεπτῶν.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ἀλεξανδράδες Σεπτέμβριος

Κατὰ τὴν 16ην τρ. εἰς τὸ χωρίον μας ἔλαβεν χώραν κυνηγετικὸν ἀτύχημα ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας. Ὁ συγχωριανός μας Φίλιππος Ν. Καλοκαιρινὸς ἐξελθὼν μετά τινων φίλων του γιὰ κυνήγι καὶ ἐνῷ προσεπάθει νὰ ἀνέβῃ κάποιον φράκτην, ἐκπυρσοκρότησεν τὸ ὅπλον του ἐκ τῆς ὁποίας ἐπλήγη θανασίμως εἰς τὴν κεφαλήν. Τὸ ἔτυχε θῦμα εἰς τοὺς προσδοκιμόντας φίλους του ἐπρόφερεν μόνον τὴν φράσιν «συγχωρεσέτεμε» καὶ ἐξέπνευσε. Μ. Κ.

— Εἰς τὸ χωρίον Φριλ γκιάνικα ὁ Δημ. Νοταρᾶς ἐτραυματίσθη σοβαρὸς εἰς τὴν ἀριστερὰν μασχάλην ἐξ ἐκπυρσοκροτήσεως τοῦ ὅπλου του.

Η ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΣ ΤΑΠΗΤΣΥΡΓΟΣ

ΧΑΛΙΑ ΠΕΡΣΙΚΑ... ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΛΟΞΑ ΜΕ ΛΥΡΙ!

Συνήντησα τὴν Σταματικὴ Μαρσέλου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀλβιὼν» κύπτουσαν ὑπὸ τὸ βάρος ἑξήκοντα χρόνων καὶ ἑπτὰ ταπήτων Περσικῶν, κατασκευῆς... Κυθήρων.

Δὲν τὴν ἐγνώριζα, ἀλλὰ ἡ προφορά της ὅλον τὴν καταγωγήν αὐτῆς ἐποιήσατο.

Τῆς ἔτεινα τὴν χεῖρα καὶ ἠρώτησα τὸ ὄνομά της.

Ἠρνήθη νὰ μοῦ τὸ....δώσῃ ἐκ φόβου μὴ τῆς.... τὸ κρατήσω διὰ παντός.

Ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὴν πείσω περὶ τοῦ ἐναντίου.

—Ἀπὸ ποιό... τῶν Κυθήρων χωρίον προέρχεσθε; τὴν ἠρώτησα τότε.

—Ἀπὸ τοὺς Καρβουνάδες.

—Καὶ ἐδῶ πῶς;

—Ἔφερα κάτι χαλιά. Τὰ πήγαινα στὴν Αἴγυπτο καὶ δὲν ἤξευρα πῶς θέλουν νὰ βαπτούρια.

—Διαβατήρια;

—Αὐτὰ π' ἀναθεμά τα, πῶς τὰ λές; Καὶ θὰ τὰ πουλήσω ἐδῶ.

—Τάφτειασες μόνη;

—Καὶ βέβαια. μοῦ ἀπεκρίθη μὲ ὑπερηφάνειαν. Ἤξερα τὴ δουλειὰ δῶ καὶ δεκάξη χρόνια. Εἶχα μανία καὶ τὴν ἐπραγματοποίησα μὲ χίλια βάσανα. Διάβασα στὸ 1921 στὴν Κυθηραϊκὴ πὼς ἔχουν πέρασι καὶ τάφτειαξα.

—Μπράβο. Πῶς δὲν τάφερε ὁ ἄνδρας σου;

—Δὲν θέλησα νὰ παντρευτῶ. Σεῖς οἱ ἄνδρες....

—Εἶμεθα παλιάνθρωποι, αἴ;

—Καλὰ ποὺ τὸ λές;

—Λοιπόν ,δεσποινίς, δὲν θὰ μοῦ πῆτε πῶς σᾶς λένε;

—Ὄχι, ἄμα πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρό μου τότε.

—Ποιὸ ὄνειρο, νὰ βρῆτε τὸν πρίγκηπα τοῦ παραμυθιοῦ νὰ παντρευθῆτε;

Κοκκίνισε ὡς τὶς ρίζες τῶν αὐτιῶν καὶ εἶπε:

—Νὰ φτειάσω ἕνα ἐργοστάσιο ταπήτων ποὺ νὰ τὸ θαυμάζουν οἱ πλούσιοι καὶ νἀρθοῦν νὰ μὲ πάρουν συνεταῖρο.

—Τότε καλά.

Ἀλλ' ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ πουλήσῃ τὰ 7 της χαλιὰ καὶ ἐπειδὴ ἐπείγομαι νὰ μάθω τὸ ὄνομά της, συνιστῶ στοὺς ταλαντούχους συμπολίτας νὰ περάσουν ἀπ' τὴν Καρβουνάδα νὰ δοῦν τοὺς τάπητας τῆς συμπολίτιδος. Θὰ θαυμάσουν τὴν χάριν των καὶ θὰ τοὺς ἀγοράσουν ἀσφαλῶς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟ

Ἕνα λιγόλογο τραγικὸ τηλεγράφημα. Ἕνα ἀπροσδόκητο χαμπάρι. Ἀπὸ κεῖνα ποὺ πληγώνουν βαθειὰ τὴν ἀνθρωπινὴ καρδιά. Ποὺ τὴν ξαναφέρνουν, παραστραταμένη, στὴ σκληρὴ πραγματικότητα. Ποῦ γενοῦν τὴν ἀπορία, ἂν θανε καλλίτερο νὰ μὴ κάνεις γιὰ νὰ μὴ αἰσθάνεται, νὰ μὴ πονῇ. Ποῦ εκινεῖται στὴ πρόχειρη κρίσι καὶ στὴν ἐπιπόλαια ἐξέτασι τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἐπιβάλλουν νεες σκέψεις, ποὺ δημιουργοῦν καινούρια βασανα, ποὺ δὲν ἀφίνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ ξαναστάνῃ λίγο ἀπ' τὴ κούρασι τοῦ δύσκολου δρόμου τῆς ζωῆς. Ἕνα τέτοιο θλιβερὸ μαντάτο μὲ ἔφερνε στὸ Τσιρίγο.

Χωρὶς καμιὰ προηγούμενη σκέψι ταξειδιοῦ, δίχως προετοιμασία, βρέθηκα ξαφνικὰ στὴν «Λακωνία», τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου. Ὁ ἐξαιρετικὰ ζωηρὸς θόρυβος τοῦ λιμανιοῦ, ἡμέρα Σάββατο, μοῦ ἦτανε ἐντελῶς ἀδιάφορος. Τὸ μουράγιο γεμάτο κόσμο ποὺ περίμενε μὲ τὴ σειρά του νὰ μπῇ στὶς βάρκες. Τίποτε δὲν μοῦκανε ἐντύπωσι. Μονάχα τὰ κτυπήματα τοῦ μεγάλου Ρωλογιοῦ μοῦ ἔφερναν στ' αὐτιὰ τὸν λυπητερὸν ἦχο τῆς Καμπάνας τῆς Λαριώτισσας, ποὺ κτυποῦσε τὴν ὥρα ἐκείνη, ἴσως, ἀργὰ ἀργὰ τὸν τελευταῖο ἀποχαιρετισμό. Καὶ ἡ καρδιά μου πονοῦσε περισσότερο...

Βιαζόμουνα νὰ φτάσω στὴν ὀρφανεμένη φωλιά. Νὰ παρηγορήσω γιὰ τὸν ἄδικο χαμό. Νὰ δημιουργήσω γιὰ τὴ καινούρια ζωή. Τίποτε ἄλλο δὲν σκεπτόμουνα. Ἀπόφευγα τοὺς γνωστοὺς καὶ μὲ ὄβμα βιαστικὸ μπῆκα στὴ βάρκα τοῦ Μπαβέα καὶ ἀνέβηκα στὸ βαπόρι.

* *

Τὸ βαπόρι γεμάτο ἀπὸ κόσμο ποῦ πήγαινε στὰ χωριά του. Ἄλλοι γιὰ νὰ περάσουν ἐκεῖ στὰ βροσερὰ μέρη τὶς καφτερὲς ἡμέρες τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἄλλοι γιὰ νὰ δοῦν τοὺς ἀγαπημένους των. Μανιάτες καὶ Τσιριγότες. Ἄνθρωποι ποῦ ἀγαποῦν ἐξαιρετικὰ τὸν τόπο ποῦ γεννήθηκαν, ποῦ πονοῦν γιὰ τοὺς δικούς των. Χαρές, νοσταλγίες, ὀνειροπολήματα ζωγραφισμένα στὰ πρόσωπα τῶν ἐπιβατῶν. Πόσα χρόνια εἶχαν ἄραγε μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀντικρύσουν τοὺς ἀγαπημένους των! Δικαιολογημένη ἡ ἀγωνία τους, ἡ χαρά τους.

Κάθε ἐπιβάτης καὶ ἕνα σωρὸ πράγματα, ἀμανάτια. Κοφίνια, καλάθια, μπαοῦλα,τσουβάλια, δέματα, τρόφιμα. Οἱ περισσότεροι ταξειδεύουν τρίτη θέσι. Εἶνε ἄλλωστε καλοκαῖρι καὶ μὲ τὴ δικαιολογία τῆς ρομαντζας κερδίζουν καὶ τὴ μεγάλη διαφορὰ τοῦ ναύλου. Καθένας καὶ κάθε μία παρέα διαλέγει τὸ καλλίτερο μέρος τοῦ βαποριοῦ. Ἀκουμπᾶ τὰ πράγματά του μὲ τὴν ἀδιακρισία ποῦ θὰ τὰ ἀκουμποῦσε στὴν ἀποθήκη τοῦ σπητιοῦ του. Καὶ ἅμα τακτοποιηθῇ καλὰ ἀρχίζει τὸ φαγοπότι. Ἀδειανὸ στομάχι κάνει ἄσκημο ταξείδι. Μοιάζει τοῦ βαποριοῦ ποῦ ταξειδεύει δίχως σαβούρα καὶ τὸ παραδέρνει ὁ ἀέρας. Τρῶνε μὲ ὄρεξι θὰ λασσωνῆ. Ἔχουν δίπλα τὸ σταμνάκι μὲ τὸ κρασὶ οἱ ἀδιόρθωτοι. Καὶ ἀφοῦ φᾶνε ἀρχίζουν τὸ τραγούδι. Τὰ ὄργανα δὲν ἀπολείπουν ποτὲ στὸ κάθε ταξείδι.

* *

Ξενητεμμένοι χρόνια Ἀμερικάνοι καὶ Αὐστραλέζοι ποῦ ξαναγυρίζουν μὲ λαχτάρα στὸν τόπο ποῦ γεννηθήκανε ξαπλωμένοι σὲ κατάστρωμα ἀνάμεσα σὲ γερὰ μπαοῦλα καὶ πολύχρωμες βαλίστες, ἀπολαμβάνουν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἕνα στενόχωρο ταξεῖδι ποῦ φαίνεται πῶς δὲν τοὺς εἶνε καὶ τόσο ἀνυπόφορο.

* *

Εἶνε νύκτα. Οἱ περισσότεροι κοιμοῦντα ι Ἄλλοι κάνουν πῶς κοιμοῦνται. Μαζεμένοι στὴ θέσι ποῦ διάλεξαν, δὲν μετακινοῦνται καθόλου γιὰ νὰ μὴ ζαλιστοῦν. Ἀξιολύπητοι ἄνθρωποι. Χλωμοί, ἀνορεξάτοι, τρομαγμένοι περιμένουν μὲ ἀγωνία τὸ φοβερὸ μαρτύριο τῆς θάλασσας. Πλησιάζουν τότε στὴ κουμπαστὴ καὶ στέρνουν στὰ ψάρια, ποῦ λαίμαργα περιτριγυρίζουν τὸ βαπόρι, ὅ,τι εἶχε τὸ ἀδύνατο στομάχι τους.

Μπροστὰ στὴ πλώρη, νέοι ἀδιόρθωτοι ρωμαντικοὶ ἀραδιάζουν ὅλα τὰ τραγούδια τῆς ἐποχῆς, παραβγαίνοντας ποιὸς νὰ βγάλῃ τὴ μεγαλείτερη κορώνα.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, ὑποθέτω, σὰν καὶ μένα ποῦ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀνακατεμένο περιβάλλον θυμοῦνται τοὺς στίχους τοῦ Παρασχοῦ.

«Ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος, κλαῖν, ἐδῶ κι' ἐκεῖ γελοῦνε».

* *

Δύσκολο νὰ περπατήσῃ κανεὶς τὴ νύκτα στὸ κατάστρωμα. Φαρδεῖς, πλατεῖς ξαπλωμένοι οἱ ἐπιβάτες, ἐμποδίζουν. Τὰ πόδια τοῦ ἑνὸς στὸ κεφάλι τοῦ ἄλλου. Περίεργα ἀλήθεια συμπλέγματα. Ὁ νόμος περὶ ἀδιαχωρήτου χρεωκοπημένος.

Τὸ πρωὶ μόλις φωτίσει, σηκώνονται οἱ πιὸ βιαστικοὶ καὶ ἑτοιμάζονται. Μόλις ἐγεῖ ὁ ἥλιος κι' ἀρχίσουν οἱ ναῦτες νὰ ξαναβάνουν τὶς τέντες, ὅλοι εἶνε στὸ πόδι. Πολλοὶ τρῶνε πάλι ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸ βράδυ. Οἱ περισσότεροι ἔχουν ἀλλάξει τελείως φάτσα. Χλωμοί, κουρασμένοι, ξενυκτισμένοι, δὲ βλέπουν τὴν ὥρα νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτὸ τὸ θαλασσινὸ ταξεῖδι. Οἱ καμαρότοι φέρνουν ἀράδα καφέδες μὲ παξιμάδια. Τὸ μοναδικὸ πρωινὸ βούτημα.

* *

Σωταξειδιώτης μου ὁ γιατρὸς ὁ Λογοθέτης. Ὑποψήφιος βουλευτὴς Κυθήρων. Πηγαίνει στὸ Τσιρίγο γιὰ προεκλογικὴ περιοδεία. Στὸ καπνιστήριο ἔρθοιες ἀγαρεῖαι συνεχῶς σὲ διάφορους τόνους. Παραστατικότατα, μὲ πετυχημένους συμβολισμοὺς καὶ παραλληλισμοὺς, καυτηριάζει τὴ πολιτικὴ τακτικὴ τοῦ παρελθόντος καὶ ἀναπτύσσει μὲ πίστι τὸ πολιτικό πρόγραμμά του. Γιὰ κάθε κακοδαιμονία καὶ ἕνα θαυματουργὸ φάρμακο. Μὲ ἀλάνθαστα ἀποτελέσματα. Ὅπως καὶ στὴν ἐπιστήμη του. Τὸ ἀκροατήριον τὸν παρακολουθεῖ προσεκτικὰ καὶ μὲ εὐχαρίστησι γιατί, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω ὁ γιατρὸς μιλᾶ ἀρκετὰ ὤμορφα, μεταχειρίζεται τὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ καὶ πέρνει συμβολικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴ ζωή του.

* *

Περνᾶμε τὸν κάβο. Ὅλοι γυρίζουν καὶ βλέπουν μὲ τρόμο τὸ φοβερὸ βουνὸ ποῦ ἀπότομα σηκώνεται ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ κτυπιέται μὲ τὰ λυσσασμένα κύματα. Τώρα εἶνε εὐτυχῶς μπονάτσα. Νὰ ὁ καλόγηρος ὁ μάρτυρας τῆς ἀδιάκοπης διαμάχης, ποῦ χαιρετᾶ μὲ τὸ μαντῆλι του.

* *

Καὶ σὲ λίγο διαγράφεται καθαρὰ τὸ Τσιρίγο.

Οἱ Τσιριγότες ἑτοιμάζονται. Ὁ καπετὰν Σπῦρος, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τόσα χατήρια καὶ τὶς τόσες εὐκολίες ποῦ κάνει στὸ Τσιρίγο καὶ στοὺς Τσιριγότες, δίνει προτίμησι στὴν Ἁγία Πελαγία. Θὰ προσεγγίσῃ πρῶτα ἐκεῖ τὸ βαπόρι καὶ ἔπειτα στὰ Βάτικα. Δὲν πρέπει νὰ προλάβῃ τὸν ἀέρα ποῦ σηκώνεται καὶ κάνει ἀδύνατο πολλὲς φορὲς τὴ προσέγγισι στὴν Ἁγία Πελαγία.

* *

Στὶς πόρτες τοῦ ἀμπαριοῦ καὶ στὶς σκάλες μαζεύονται ὅλα τὰ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν ποῦ θὰ ἐγοῦν στὸ Τσιρίγο. Ὑπολογίζω πῶς θὰ ἀναλογοῦν πέντε τοὐλάχιστον ἀμανάτια στὸν κάθε ἐπιβάτη. Καὶ προσέχουν καὶ παρακολουθοῦν τὰ πράγματά τους σὰν τὰ μάτια τους. Ὅλα περιέχουν ἄλλως τε πολύτιμα πράγματα.

Νὰ κι' ὁ γιατρὸς ὁ Λογοθέτης μὲ τὶς βαλίτσες του.

— Κάτι πολλὰ πράγματα, γιατρέ, τοῦ εἶπα, θὰ ἔχετε σκοπὸν νὰ καθήσετε πολὺν καιρὸν στὸ Τσιρίγο;

—Ἄμε βά, μοῦ λέγει, ξεχνᾷς ὅτι εἶμαι ὑποψήφιος καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔχω μαζύ μου 2-3 ἀλλαξὲς ροῦχα; Τί διάβολο, θέλεις ἔτσι βὰ ὅπως εἶμαι νὰ παρουσιαστῶ, γιὰ νὰ μὲ πάρουν μὲ τὶς λεμονόκουπες;

— Ὄχι, γιατρέ μου, μὲ συγχωρεῖτε, ἤξευρα ὅτι εἶσθε δημοκρατικῶν ἀρχῶν...

— Καὶ βέβαια, εἶμαι δημοκρατικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ ὄχι καὶ κουρελιασμένων ἀρχῶν! ἔσπευσε νὰ μοῦ δηλώσῃ. Ἔπειτα μωρὲ μὴ ξεχνᾶς πῶς πάω νὰ πολεμήσω τοὺς ἀρχόντους Στάη καὶ Τσιτσίλια, ποῦ εἶνε καὶ οἱ δυὸ τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

— Μήπως, ἡ βαλίτσες, γιατρέ, ἔχουνε προεκλογικὰ δῶρα τίποτε Γεωργίους Σταύρους κομμένους ἢ ἄκοπους, ἀδιάφορο, τίποτε μπανανάτες, ἑτόλμησα νὰ ρωτήσω.

— Ἄμε στὸ διάολο, μωρὲ ποῦ θὰ κάνω ἐγὼ τέτοιες μπερμπατιές, ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ μὲ θυμὸ στὴν ἀδιάκριτη ἐρώτησί μου. Ἐγὼ θὰ διακηρύξω τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ὁποιος θέλει ἂς μὲ ὑποστηρίξῃ!

* *

Ὁ δημόσιος δρόμος Ἁγίας Πελαγίας—Ποταμοῦ διαγράφεται καθαρὰ στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ, ὡς τὸ καλλίτερο σημάδι πολιτισμοῦ. Ἡ Φυρὴ Ἄμμος, τὸ ἥσυχο καὶ πανεμιδικὸ λιμανάκι, ποὺ συνεκέντρωσε καὶ συγκεντρώνει ἀκόμη τὶς ἐλπίδες μιᾶς ἀσφαλισμένης προσεγγίσεως ἡσύχαζε κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο βουνὸ τῆς Γάλανης.

Τὰ σπητάκια τῆς Ἁγίας Πελαγίας φρεσκοχρωματισμένα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πύργο, διακρίνονται καθαρὰ μολονότι τὰ βρύθουν οἱ ἀσημένιες χορταρένιες καλύβες ποῦ ἔχουν στήσει στὴν ἀμμουδιὰ οἱ βαρκαρῆδες γιὰ νὰ φυλάνε τὶς βάρκες τους.

* *

Τὸ βαπόρι σφαρίζει καὶ οἱ βάρκες, κάτι θεόρατες βάρκες, πιάνουν ξαφνικά. Οἱ βαρκάρηδες μὲ τὶς ἀγριωπὲς θαλασσοψημένες φυσιογνωμίες τους, σκαρφαλώνουν, σὰν πειρατές. Γεραντῆς, Διακόπουλος, Καλογρίδης, Λιάρος, Κάπονας, Λυσέος εἶναι τὰ ὀνόματα ποῦ ἀκούονται ὡς σύνθημα. Οἱ ἐπιβάτες ἀναζητοῦν τὴ βάρκα τῆς προτιμήσεως. Καὶ ἐμπιστεύονται σ' αὐτὴν τὰ πράγματά τους.

— Καὶ αὐτό, Κοσμᾶ, πρόσεξε, ἔχω δώσει στὴ βάρκα ἕξη δέματα καὶ ἕνα αὐτὸ ἑπτὰ κι' ἕνα ἐκεῖνο τὸ μπαοῦλο ὀκτώ.

— Τίποτε ἄλλο ἔχεις; ἀπαντᾶ στωικώτατα ὁ Κοσμᾶς.

— Ὄχι.

Οἱ ἐπιβάτες μπαίνουν σὲ ξεχωριστὴ βάρκα.

— Λάσκα, Κώστα, ἀκούεται μιὰ φωνή. Ἡ βάρκα παραφορτωμένη, ἀπομακρύνεται ἀπ' τὸ βαπόρι. Δυνατὰ μπράτσα τὴν φέρνουν γρήγορα στὴν ἀμμουδιά.

* *

Ὅλα ἔχουν ἀλλάξει ἴσως στὸ Τσιρίγο. Ἡ ἀποβίβασις ὅμως ἀπ' τὶς βάρκες ἔμεινε καὶ θὰ μείνῃ δυστυχῶς γιὰ πολὺν καιρὸ ἡ ἴδια. Ἕνα μαδέρι ξεκάρφωτο χρησιμεύει γιὰ σκάλα, γιὰ ἀποβάθρα. Γι' αὐτὸ δὲν λείπουν τὰ θαλασσοβρέγματα καὶ οἱ ἀσκημιές.

Καὶ ὅμως μιὰ σιδερένια ἀποβάθρα, σὰν ἐκείνη ποῦ ἔφτιαξαν οἱ Βατικιῶτες, μποροῦσε θαυμάσια νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ μαδέρι καὶ τὸ κουβάλημα στὶς πλάτες κα

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Μέ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀκλόνητον πίστιν καὶ θερμὴν λατρείαν πρὸς τὴν θαυματουργὸν Θεομήτορα ἐπανηγυρίσθη καὶ ἐφέτος τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ τάξεως ἡ ἑορτὴ τῆς Μυρτιδιωτίσσης ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθηρίων.

Τὰ Κυθηραϊκά μας Σωματεῖα, ἑορτάζοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς των, καταβάλλουν πάντοτε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῆς ἑορτῆς, προσδίδοντα εἰς αὐτὴν ἐπίσημον χαρακτῆρα. Εἰδικαὶ ἐκλέγονται ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς. Ἄφθονα σμύρτα στολίζουν τὰς εἰσόδους τῶν ἐκκλησιῶν, ὅπου ψάλλεται ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία. Προσκλήσεις πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἀποστέλλονται. Ἄφθονος ἄρτος διανέμεται.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ἑορτὴ τῆς Μυρτιδιωτίσσης δὲν περιορίζεται μόνον μεταξὺ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Πειραϊκὴν κοινωνίαν, ἀπὸ πολλῶν μάλιστα ἐτῶν, συγκεντρώνουσα πλῆθος ἑορταστῶν. Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου εὑρίσκεται κατατεθειμένη ἐπὶ μαρμαρίνου μεγαλοπρεποῦς εἰκονοστασίου ἡ εἰκὼν τῆς ποιητάτιδος Μυρτιδιωτίσσης, ἐπληρώθη ἀσφυκτικῶς κόσμου πάσης τάξεως. Ὄργανα τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἐπέβλεπον τὴν τάξιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μητροπολίτης Τροιζηνίας Πειραιῶς κ. Ἄνθιμος.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην προσῴδει εἰς αὐτὴν ὅλως ἐπίσημον χαρακτῆρα. Ἀποστέλλει προσκλήσεις πρὸς πάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ Πειραιῶς. Ἐξ αὐτῶν προσῆλθον κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἑορτὴν ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τάκης Παναγιωτόπουλος, ὅστις, σημειωτέον, τιμᾷ πάντοτε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἑορτήν μας, οἱ βουλευταὶ Πειραιῶς κ.κ. Δ. Μαρσέλλος, Πριμίδης καὶ Ἀβραάμ, ὁ πρόεδρος τῆς Κερκυραϊκῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν κ. Ραφαήλοβιτς, οἱ δικασταὶ Πειραιῶς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Π. Τσιτσίλιος, καίτοι προσληθεὶς δὲν προσῆλθεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ δὲ ἀπουσία του ἐσχολιάσθη δυσμενῶς, διότι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἀπουσιάζει ἀπὸ Κυθηραϊκὴν συγκέντρωσιν, ἐπιδεικνύων οὕτω τελείαν περιφρόνησιν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως τὸν ἐτίμησαν τελευταίως διὰ τῆς ψήφου των.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας καὶ τὴν διανομὴν ἄρτου καὶ σμύρνων, οἱ ρητήρια τῶν ἑορταστῶν ἐφορτίσθησαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τοῦ Ζαννείου Ὀρφανοτροφείου καὶ τὴν σημαίαν τοῦ Σωματείου μετέβησαν εἰς τὸ φοιναγὲ τοῦ Δημ. Θεάτρου, ἐπὶ τούτῳ παραχωρηθὲν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ κ. διευθύνοντος. ἔνθα ἐγένετο ἐπίσημος δεξίωσις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος καὶ προσφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Ἀντ. Πετρόχειλος, προσφωνήσας ὀλίγων τοὺς ἑορταστὰς καὶ εὐχαριστήσας τοὺς προσελθόντας ἐπισήμους, εὐχηθεὶς εἰς πάντας χρόνια πολλά.

Μετ' αὐτὸν ὁ συμπολίτης κ. Σπ. Στάης, βουλόμενος, συνεχάρη τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἄχρι τοῦδε πατριωτικὴν δρᾶσιν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι οἱ Κυθήριοι πάντοτε θὰ ὑποστηρίζωσι τὸ διοικ. συμβούλιον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἀδελφότητος.

Καὶ οὕτω ἐν μέσῳ πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων ἔληξεν ἡ ὡραία ἑορτὴ τῶν Κυθηρίων.

Πρὸς τὰ μέλη τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἑορτῆς κ.κ. Θεόδ. Τζέντζον, Παν. Σουρῆν Παναγ. Καψάνην, Σταμ. Καψάνην, Βρ. Βενάρδον, Δημ. Καψάνην, Παν. Φάρον, Μ. Τζωρτζόπουλον, Γεωρ. Σουρῆν κλπ. ἐργασθέντα ὑπεραυθρώπως διὰ τὴν λαμπροτέραν διεξαγωγὴν τῆς ἑορτῆς, ἐκφράζομεν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια, καθὼς καὶ πρὸς τὸν κ. Ἀ. Πετρόχειλον, πρόεδρον, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ διοικ. συμβουλίου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν Ἀθήναις ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐψάλη εἰς τὴν Μητρόπολιν, χοροστατήσαντος τοῦ Μ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, μετὰ δεκάδος ἱερέων καὶ διακόνων. Ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς ἐπληρώθη κόσμου ἑορταστῶν Κυθηρίων καὶ μὴ τιμώντων τὴν προστάτιδα τῆς νήσου. Ὁλόκληρος ἡ ἑορτὴ διεξήχθη μεγαλοπρεπῶς χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας προσπαθείας καὶ ἀτρύτους κόπους οὗς κατέβαλον τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς κ.κ. Θ. Τριφύλλης, Π. Μαλάνος, Π. Τριφύλλης καὶ Ν. Τριφύλλης, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια μας.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ἄρτου, τὰ παριστάμενα μέλη τοῦ διοικ. συμβουλίου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν ἑορταστῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ
ΤΗΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΥ ΦΑΜΕΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς δημοσιευθείσης εἰδήσεως εἰς τὴν συνάδελφον «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐν Σιδνεῦ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐζήτησε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐκεῖ Προξένου μας κ. Χρυσανθοπούλου, δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς ἐν λόγῳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος κ. Μ. Σταμματελάτου πρὸς τοὺς δικηγόρους τοῦ Προξένου κ. Χρυσανθοπούλου, καὶ ἡ ὁποία διαψεύδει τὴν δημοσιευθεῖσαν σκόπιμον εἴδησιν τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων».

Σύδνεϋ 25 Ἰουλίου 1927

Κυρίους

PIGOTT STINSON, etc.
SYDNEY

Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Ἡ ἀπὸ 20ῆς τρ. πρὸς τὸν κ. Μάρκον Σταμελλάτον ἀπευθυνομένη ἐπιστολή σας διεβιβάσθη πρὸς ἡμᾶς (ἐκ μέρους τοῦ πελάτου μας) μὲ τας ὁδηγίας ὅπως πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ὁ πελάτης μας (κ. Σταμελλάτος) οὐδέποτε ὑπέγραψε τηλεγράφημα οὔτε ἄλλο τι ἔγγραφον καθαπτόμενον ὁπωσδήποτε τοῦ πελάτου σας (κ. Χρυσανθοπούλου), ὁ δὲ πελάτης μας (κ. Μ. Σταμελλάτος) οὐδένα ποτὲ ἐξουσιοδότησε νὰ ὑπογράψῃ τὸ ὄνομά του εἰς οἱονδήποτε τοιαύτης φύσεως ἔγγραφον. Ἐνετάλημεν νὰ δηλώσωμεν ὡσαύτως ὅτι ὁ πελάτης μας οὐδέποτε ἔγραψεν ἢ προέβη εἰς διάδοσιν τινὰ ἀνανακλώσαν ὁπωσδήποτε ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πελάτου σας (κ. Χρυσανθοπούλου).

Ὑμέτεροι

C. P. WHITE AND Co

Ο ΓΕΝ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΒΡΙΣΒΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ

Ἀναγνώστης μας ἐκ Βρισβάνης μᾶς γράφει ὅτι ὁ ἐκεῖ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Χρ. Κοσ. Φρυλίγκος περιοδεύει τὴν περιφέρειαν Κουϊσλάνδης, μελετῶν τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, τὴν ὁποίαν θέλει ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του τὸν ἀντικαθιστᾶ εἰς τὸ Προξενικὸν γραφεῖον κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ὁ ἀδελφός του κύριος Κυριάκος, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ Προξενείου.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΤΗΣ ΒΡΙΣΒΑΝΗΣ ΣΥΝΕΦΙΛΙΩΘΗΣΑΝ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΩΝ

ΒΡΙΣΒΑΝΗ, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνῷ εἰς τὸ Σύδνεϋ χάρις ὀλίγων ἀτυχῶς καπήλων τῆς θρησκείας ἐξακολουθεῖ ἡ διένεξις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τοῦ ὁποίου πλειοψηφοῦν οἱ συμπολῖταί μας, εἰς τὴν Μελβούρνην καὶ τὴν Βρισβάνην αἱ δύο ἀντιμαχόμεναι μερίδες συνεφιλιώθησαν.

Κατανοήσαντες, ἔστω καὶ ἀργά, ὅτι τέλος πάντων ἔπρεπε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἀνώμαλον κοινοτικὴν κατάστασιν, ὑπεχώρησαν ἀμοιβαίως καὶ τοιουτοτρόπως ἐπῆλθε ἡ ποθητὴ διὰ τὸ κοινὸν συμφιλίωσις.

Χάριν τῆς νομιμότητος ὑπογράφη ἐπίσημον συμβόλαιον συμφωνίας μὲ ὅρον ρητόν, ὅπως πᾶσα εἰς τὸ μέλλον διαφορὰ λύεται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς γενικῆς συνελεύσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὰς δύο μερίδας.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ θεάρεστος πρᾶξις τῶν Ἑλλήνων τῆς Βρισβάνης, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ὑμάδος ὁμογενῶν ἐμφορουμένης ὑπὸ εὐγενῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων, θὰ εὕρῃ μιμητὰς καὶ εἰς Σύδνεϋ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναλάβουν νὰ λογικεύσουν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ καθαιρεθέντος Βαράκλα.

Ε. Β.

ΕΡΑΝΟΙ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξενείου διενεργηθησόμενον ἔρανον ἐκτὸς τῶν ἐν δημοσιευθεισῶν προγενεστέρων Κυθηραϊκῶν προσφορῶν, ἔδωκαν καὶ οἱ κ.κ. Χαρκαὶ Ἰωάν. Σάμος καὶ Κ. Κασιμάτης 5 λίρας, Κώστας Φρυλίγκος 0)10)0, Βασίλ. Φυρὸς 2)0)0, Ἀλέξ. Φυρὸς 1)1)0, Παν. Α. Πρινέας 0)5)0, Ἰωάν. Ν. Φυρὸς 0)5)0, Ἀδελ. Καρύδη 1)0)0. Νικόλ. Ἰωάν. Καλλίνικος 0)6)0, Ἀδελφοὶ Κασιμάτη (Τασμανία) 4)0)0, Ζαχ. Σίμος 6)0)0, Παν. Σίμος 1)10)0, Γ. Σίμος 1)10)0.

τὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Δραχμὰς 324.60 ὁ δὲ σάκκος τῶν 50 κιλῶν εἰς τοὺς ὁποίους συνήθως πωλοῦνται τὰ λιπάσματα πρέπει νὰ πωλεῖται εἰς τὸ ἡμισυ δηλαδὴ 163.20.

Πρὸς ὑπολογισμὸν λοιπὸν τῆς τιμῆς ἑκάστου λιπάσματος ἡ ἐγκύκλιος ὁρίζει κατὰ βαθμὸν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κέρδους τοῦ ἐμπόρου καὶ λοιπῶν ἐξόδων μέχρι Πειραιῶς

	κατὰ βαθμὸν
Ἄζωτον νιτρικὸν	Δρχ. 34.60
» ἀμωνιακὸν	26.40
» οὐρίας	23.90
Φωσφορικὸν ὀξὺ διαλυτὸν εἰς ὕδωρ ἢ τοὐλάχιστον εἰς κιτρικὸν διάλυμα	11.80
Κάλι χλωριοῦχον	8.—
» θειϊκὸν	10.10

Κύθηρα Αὔγουστος 1928

ΑΝΤ. Γ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

Η ΚΥΘΗΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΥΔΝΕΥ

Τὸν Ἰούλιον διεξήχθησαν ἐκλογαὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου. Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἐκλεγέντων συμβούλων εἶναι νέοι. Οἱ παλαιοὶ ἀπεσύρθησαν λυπούμενοι σφόδρα διὰ τὰ χάλια, εἰς τὰ ὁποῖα περιέφερε τὸ λαμπρὸν αὐτὸ σωματεῖον ἡ διαμάχη καὶ ἡ διαίρεσις τῶν παπαδικῶν ζητημάτων. Ἀπὸ 360 μέλη ποὺ εἶχεν ἡ Ἀδελφότης, ἔχει σήμερον μόνον 91. Ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐψήφισαν μόνον 15, οἱ λοιποὶ ἀπεκλείσθησαν, οἱ πλεῖστοι ὡς μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς ἀπέναντι τῆς Ἀδελφότητος ὑποχρεώσεις των. Ὁ ἐκλεγεὶς πρόεδρος ἔλαβε 33 μόνον ψήφους. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ζωὴ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος καθίσταται ἐπισφαλὴς καὶ εἶναι ἐξ ἄκρου λυπηρὸν διότι σωματεῖον τοιαύτης ἄλλοτε ἐξαιρετικῆς δράσεως περιῆλθεν εἰς μαρασμώδη κατάστασιν χάριν ἑνὸς πεύσματος προκληθέντος ἐξ αἰτίας ἑνὸς καθηγουμένου κληρικοῦ, ὁ ὁποῖος κατέστη ὁ κακὸς δαίμων τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Αὐστραλίας. Ὅταν ἡ αἰτία αὐτὴ ἐκλείψῃ ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Σύδνεϋ θὰ ἀναλάβῃ τὴν προτέραν αὐτῆς ζωτικότητα καὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν πατριωτικὴν αὐτῆς σταδιοδρομίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Πόρτ Σαΐδ πράκτορος τῆς ἀγγλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας «Ὀρὲτ Ἤλαν» ἀπέθανεν τὴν 16 Σεπτεμβρίου τρ. ἔτους ὁ συμπολίτης Μηνᾶς Χ. Φυρόπουλος ἐξ Ἀλοζιανίκων ἐπιβαίνων ἀτμοπλοίου ἀναχωρήσαντος ἐκ Πορτ Σαΐδ τὴν 12 Σεπτεμβρίου δι' Αὐστραλίαν. Οὗτος προσβληθεὶς σοβαρῶς ἐκ δαγκείου κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Πόρτ Σαΐδ κατώρθωσε νὰ σωθῇ χάρις εἰς τὰς πολλαπλᾶς περιποιήσεις τοῦ ἐκεῖ ἐγκατεστημένου Κυθηρίου Θεοδ. Ἀνδρονίκου καὶ νὰ ἐπιβιβασθῇ τοῦ ἀτμοπλοίου δι' Αὐστραλίαν. Μετὰ πλοῦν ὅμως 4 ἡμερῶν ἀπέθανεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Ὁ νεκρὸς κατὰ τοὺς ναυτικοὺς κανονισμοὺς, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΣΙΓΓΕΡ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ Σεπτέμβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δὲν γνωρίζω πῶς ἡ «Κυθηραϊκὴ» παρέλειψε νὰ κάμῃ μνείαν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς χειρονομίας τῆς Ἑταιρείας Μπὸρν καὶ Σιας, ἡ ὁποία ἀρίλοκερδῶς ὅλως ἵδρυσεν ἐνταῦθα, λειτουργήσασαν κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου σχολὴν κεντημάτων.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην μολονότι ὀλίγον καιρὸν λειτουργήσασαν, ἐδιδάχθησαν ἀρκεταὶ νεάνιδες τῆς νήσου μας τὸν τρόπον τοῦ φιλοτεχνεῖν ἀριστουργήματα δι' ἁπλῆς μηχανῆς Σίγγερ, ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος, λευκὰ ἢ χρωματιστά, ἐντελῶς δωρεάν.

Ποίαν τοῦτο ἐνέχει σημασίαν εἰσθε εἰς θέσιν νὰ κρίνετε. Ἀσχέτως τοῦ ὅτι αἱ ἀναδειχθεῖσαι κεντήτριαι δύνανται διὰ τῆς ἠν ἐξέμαθον τέχνης καὶ οἰκονομικῶς ν' ἀνακουφίσουν τὰς οἰκογενείας των, εἶνε ἀρκετὰ σημαντικὸν καὶ τὸ ὅτι εὗρον μίαν ἀπασχόλησιν, διώκουσαν τὴν ὀκνηρίαν καὶ λεπτύνουσαν τὸ καλλιτεχνικόν των αἴσθημα, ἀξίζει δ' ἑπομένως παντὸς ἐπαίνου ἡ Ἑταιρεία Σίγγερ Μπὸρν καὶ Σία. Ἡ κοινωνία τῶν χωρίων τῆς περιφερείας Καρβουνάδων ὀφείλει χάριτας εἰς τὴν Σίγγερ, ἡ ὁποία εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐν καιρῷ τῷ δεοντι θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εὐγενῆ της χειρονομίαν.

Π. Κ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΟΔΟΝ
ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ-ΣΤΡΑΠΟΔΙ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Βάντερκριφτ τῆς Ἀμερικῆς ὅτι μεταξὺ τῶν ἐκεῖ συμπολιτῶν διενεργήθη ἔρανος ἀποδώσας 32 δολλάρια πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς κατασκευαζομένης ὁδοῦ Λειβαδίου — Στραπόδι.

Τὸ συλλεγὲν ποσὸν ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Γαβριὴλ Χάρον (ἐργοστασιάρχην) ἐν Κυθήροις.

ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τὸ σχολικὸν κτίριον

Τὸ οἴκημα εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζεται τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἀντικυθήρων περιῆλθεν εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν συνεπείᾳ τῆς τελείας ἐγκαταλείψεώς του. Ἡ ὀροφὴ καὶ ὁ ἄνεμος εἰσέρχονται ἐλευθέρως καὶ πανταχόθεν. Τὸ δάπεδόν του, ἀποτελούμενον ἀπὸ ταράτσαν, προσφέρει εἰς τὰ πτωχὰ παιδιὰ βέβαια κρυολογήματα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Πεντήκοντα παιδάκια ἐπιθυμοῦντα νὰ μάθουν λίγα γράμματα ἐπικαλοῦνται τὴν στοργικὴν ἀντίληψιν τοῦ κράτους. Μία ἄμεσος ἐπισκευὴ ἐπιβάλλεται.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐκ Καψαλίου εἰς Ἀντικύθηρα διενεργεῖται πλημμελέστατα καὶ τοῦτο διότι ἡ χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ κράτους ἀποζημίωσις πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐκ δρ. 1000 εἶναι μικρὰ καὶ ἀνεπαρκὴς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δεδικαιολογημένας ἀπαιτήσεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ τὴν ἀναλάβουν. Ἡ διαφορὰ τοῦ ἄνω ποσοῦ καὶ ἐκείνου ὅπερ ζητοῦν εἶναι τόσον μικρὰ (ζητοῦν δρ. 2 χιλιάδας ἀντὶ τῶν χιλίων ποὺ προσφέρει τὸ κράτος) ὥστε οὐδόλως νὰ δικαιολογῆται ἡ καταδίκη εἰς ἀπομόνωσιν καὶ ἄγνοιαν μιᾶς ὁλοκλήρου νήσου. Ἀναμένομεν λοιπὸν τὴν τακτοποίησιν αὐτῆς τῆς ἐκκρεμότητος.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 1727, ἐκ τούτων ἔλαβον, εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα τῆς πόλεως Κυθήρων, ὁ κ. Σπ. Στάης 299, ὁ κ. Τσιτσίλιος 33 καὶ ὁ κ. Λογοθέτης 2.

Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Λειβαδίου ὁ κ. Στάης 65, ὁ κ. Τσιτσίλιος 58, καὶ ὁ κ. Λογοθέτης 2. Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Καρβουνάδων, ὁ κ. Στάης 263, ὁ κ. Τσιτσίλιος 195 καὶ ὁ κ. Λογοθέτης 15. Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Ἀρωνιαδίκων ὁ κ. Στάης 62, ὁ κ. Τσιτσίλιος 190, καὶ ὁ κ. Λογοθέτης 2. Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Πεταμοῦ ὁ κ. Στάης ἔλαβεν 104, ὁ κ. Τσιτσίλιος 362, καὶ ὁ κ. Λογοθέτης 20. Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Ἀντικυθήρων ὁ κ. Στάης 9 καὶ ὁ κ. Τσιτσίλιος 46.

Οὕτω κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Αὐγούστου τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Τσιτσίλιου ἐπλειοψήφισεν κατὰ 82 ψήφους.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι πρόκειται νὰ προσφέρουν ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου Γυμνασιακοῦ Μεγάρου ὁ κ. Νικολ. Λεβούνης σμυρναιογράφος δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας, ὁ κ. Στέφανος Νικηφοράκης ἰατρὸς πεντήκοντα χιλιάδας, ὁ κ. Διονύσιος Κολλούτσης ἰατρὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Κυθήροις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς συλλογῆς ἐράνων ἑκατὸν χιλιάδας καὶ ὁ κ. Ἰούλιος Μαρσέλος πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κυθήρων ὀγδοήκοντα χιλιάδας.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΚΥΘΗΡΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου εἰς τὴν παραλίαν Καλάμου καὶ παρὰ τὴν τοποθεσίαν (Πυργί) ὁ ἐκ Λειβαδίου Γεώργιος Τζάννες ἢ Καώνης ἁλιεύων ἰχθῦς διὰ δυναμίτιδος κατέστρεψεν τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα καὶ τὸν ὀφθαλμόν του, λόγῳ ἐγκαίρου ἀναφλέξεως τῆς δυναμίτιδος.

Ὁ ἐν λόγῳ ἁλιεὺς τοῦ μπόιμ ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἰδίᾳ εἰς Λιμνάρια κατὰ τὴν περίοδον τοῦ δεκατεντισμοῦ παλαιτικῶς κατεγίνετο εἰς τὴν δυναμίτιδα ἀπαλέσας ἀπὸ ἐτῶν τὴν δεξιάν του χεῖρα. Ἤδη ἀπέμεινεν ὁ ἀτυχὴς χωρὶς χέρια καὶ μὲ ἕναν μόνον ὀφθαλμόν.

ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΨΕΥΔΟΡΚΩΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ἐναντίον τῶν μαρτύρων κ. κ. Κυράνης Μεγαλοικονόμου καὶ Χαρ. Βλαχογένη, κατὰ τὴν γνωστὴν μήνυσιν τοῦ υἱοῦ μου Θεοδοσίου, σᾶς καθιστῶ γνωστὸν ὅτι θέλω ὑποβάλει μήνυσιν ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

Ἐν Μυλοποτάμῳ τῇ 22 Αὐγούστου 28.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΓΕΩΡ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΤΙΣΣΗΣ

Πλησιάζει νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσσης καὶ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ὡραίαν κωμόπολιν τοῦ Πεταμοῦ ἄρτιον τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς θρησκευτικὸν κόσμημα. Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ κοιμπὲ καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς εἰσοδοῦς τῶν ὀμβρίων ὑδάτων παρηγγέλθησαν εἰς Βέλγιον 80 τετρ. μέτρα μολύβδου εἰς φύλλα πάχους δεκάρας, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν εἰς Πειραιᾶ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δίκαιον εἶναι νὰ ἐξαρθῇ ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου, ὅπερ ἐπετέλεσεν ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἱλαριωτίσσης ἀποτελοιμένη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Λ. Κορωναῖον, Στυλ. Ἐμ. Θεοδωρακάκην.

Παραλαβοῦσα πρὸ τετραετίας τὴν διαχείρισιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, κατώρθωσεν εἰς ἐλάχιστον σχετικῶς χρονικὸν διάστημα νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ σεβαστὸν χρηματικὸν ἀπόθεμα, ὅπερ συμπληρωθὲν δι' ἐκτάκτων συνεισφορῶν τῶν ἀπανταχοῦ Ποταμιτῶν ἐπήρκεσε διὰ τὴν τελείαν ἀνακαίνισιν αὐτοῦ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἀπαιτήσασαν δαπάνην ὑπὲρ τὰς 150 χιλ. δραχ. Μὴ φεισθεῖσα κόπων καὶ ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὰς ἐφημέρους μεμψιμοιρίας τινῶν, κατέβαλε πᾶσαν αὐτῆς προσπάθειαν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐσωτερικῶν κανονισμῶν καὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀνακαινίσεως.

Τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς ἔτυχεν ὁμολογουμένως τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν αὐτό, καὶ δικαίως, θαῦμα ἐργασίας διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν δραστηριότητα, αὐτοθυσίαν καὶ ἀνιδιοτέλειαν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ διὰ τὸ ὁπωσδήποτε εἶναι οὗτοι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων.

Η ΟΔΟΣ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Ἡ κατασκευαζομένη ὁδὸς Διακοφτίου ἔφθασε πλησίον τῆς Ἁγίας Μονῆς, αἱ ἐργασίαι δὲ αὐτῆς ἐσταμάτησαν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἐλλείψει χρημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνέχισιν τῆς μέχρι τοῦ ὅρμου «Διακόφτι», τὸ ὁποῖον ἐπιστεύετο ὅτι ὡς φυσικὸς λιμὴν θὰ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀτμοπλο